

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2009-2010

Nr. 13

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN VRIJDAG 28 MEI 2010

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	411
MEDEDELING	411
WIJZIGING SAMENSTELLING COMMISSIES (R.v.O., art. 12)	412
MOTIE VAN ORDE.....	413
Stemming.....	415
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 43, 44, 53, 54) HOUDENDE VASTSTELLING VAN DE BEGROTINGSWIJZIGING 1 EN A VOOR HET DIENSTJAAR 2010 - STUK 6 A (2009-2010) – Nrs. 1 tot 3.....	415
Stemming.....	415
<i>Sprekers: de heren René Coppens, verslaggever, Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter, Fouad Ahidar, Dominiek Lootens-Stael, mevrouw Brigitte De Pauw, de heer Paul De Ridder, mevrouwen Elke Van den Brandt, Bianca Debaets, Annemie Maes, de heer Jef Van Damme en mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid</i>	
Stemmingen	429
MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 55).....	430
Stemming.....	431

BELEIDSNOTA 2009-2014 “ONDERWIJS EN VORMING” INGEDIEND DOOR DE HEER JEAN-LUC VANRAES, COLLEGEVOORZITTER BEVOEGD VOOR ONDERWIJS, VORMING EN BEGROTING – STUK 418 (2009-2010) – Nr. 1 (R.v.O., art. 50,2)	432
Bespreking	432
<i>Sprekers: de heren René Coppens, verslaggever, Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter, Fouad Ahidar, Dominiek Lootens-Stael, mevrouw Brigitte De Pauw, de heer Paul De Ridder, mevrouwen Elke Van den Brandt, Bianca Debaets, Annemie Maes, de heer Jef Van Damme en mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid</i>	
Stemming	460
BIJLAGEN	461
TREFWOORDENREGISTER	465

OCHTENDVERGADERING

– *De vergadering wordt om 9.25 u geopend.*

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter.- Mevrouw Greet Van Linter is verontschuldigd voor deze vergadering wegens gezondheidsredenen.

Ook collegelid Bruno De Lille is verontschuldigd wegens gezondheidsredenen. Ik stel voor om alle vragen en interpellaties die aan hem gericht zijn te agenderen voor een volgende vergadering. (*Instemming*)

MEDEDELING

De voorzitter .- Bij brief van 21 april 2010 delen de heer Johan Demol en mevrouw Greet Van Linter mee dat de Vlaams Belang-fractie ophoudt te bestaan. De nieuwe benaming van de fractie is thans Vlaamse Democraten Brussel. De leden van deze fractie zijn mevrouw Greet Van Linter en de heer Johan Demol. Mevrouw Greet Van Linter wordt voorgedragen als fractievoorzitter en Bureaulid.

Bij brief van 28 april 2010 verzoekt de heer Dominiek Lootens-Stael nota te willen nemen van het feit dat, met onmiddellijke ingang, mevrouw Greet Van Linter en de heer Johan Demol niet langer deel uitmaken van de Vlaams Belang-fractie.

Met betrekking tot deze aangelegenheid besliste het Uitgebreid Bureau op 20 mei 2010 het volgende :

- de fractie Vlaams Belang heeft niet opgehouden te bestaan;
- twee leden verlaten deze fractie;
- het Uitgebreid Bureau beslist dat beide leden zetelen als onafhankelijke parlementsleden;
- de samenstelling van het Bureau en van de Commissies worden, conform deze beslissing gewijzigd.

Het Bureau is samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en 5 secretarissen. De gewijzigde verdeling over de fracties geeft het volgende resultaat: 1. Open Vld, 2. sp.a, 3. CD&V, 4. Open Vld, 5. Groen!, 6. sp.a, 7. CD&V.

Naar analogie met het BHP zal de samenstelling van het Bureau worden gewijzigd bij het begin van het nieuwe zittingsjaar 2010-2011 in oktober 2010.

In de commissies zetelen Open Vld met 2 leden, sp.a met 1 lid, CD&V met 1 lid en Groen! met 1 lid.

Het Uitgebreid Bureau besliste dat de nieuwe samenstelling van de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media; de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport; de Commissie voor Onderwijs en Vorming en de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin wordt meegedeeld in de plenaire vergadering van 28 mei 2010.

De beslissing van het Uitgebreid Bureau van 20 mei 2010 heeft eveneens tot gevolg dat er een wijziging optreedt in de verdeling van de commissievoorzitterschappen: sp.a: 1 commissievoorzitter; CD&V: 1 commissievoorzitter; Groen!: 1 commissievoorzitter. De sp.a heeft de eerste keuze, de CD&V de tweede en Groen! de derde. Het betreft de voorzitterschappen van de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport; de Commissie voor Onderwijs en Vorming en de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin. De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media wordt ambtshalve voorgezeten door de raadsvoorzitter.

Op 21 mei 2010 werden de fractievoorzitters van Open Vld, sp.a, CD&V en Groen! aangeschreven met het verzoek mee te delen wie namens hun fractie in de commissies zal zetelen en wie als commissievoorzitter wordt naar voor geschoven.

WIJZIGING SAMENSTELLING COMMISSIES (R.v.O., art. 12)

De voorzitter.- Ingevolge de beslissing van het Uitgebreid Bureau van 20 mei 2010 wijzigt de politieke samenstelling van de volgende commissies : Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media; Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport; Commissie voor Onderwijs en Vorming; Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Artikel 10 van het Reglement van Orde stelt onder meer dat de samenstelling van de commissies geschiedt overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties. De erkende politieke fracties zijn : Open Vld, sp.a, CD&V, Groen!, Vlaams Belang en N-VA.

Deze 4 commissies tellen 5 effectieve en 5 plaatsvervangende leden. De verdeling over de fracties geschiedt als volgt :

Open Vld	2 effectieve leden en 2 plaatsvervangende leden
sp.a	1 effectief lid en 1 plaatsvervangend lid
CD&V	1 effectief lid en 1 plaatsvervangend lid
Groen!	1 effectief lid en 1 plaatsvervangend lid

Bij mail van 27 mei 2010 bevestigt de sp.a dat zij zowel voor de commissies als voor het voorzitterschap van de Commissie Welzijn, Gezondheid en Gezin haar huidige aanduiding behoudt.

Bij brief van 26 mei 2010 deelt mevrouw Els Ampe, fractievoorzitter van Open Vld, de nieuwe invulling van de commissies mee.

Bij brief van 26 mei 2010 deelt mevrouw Brigitte De Pauw mee dat de CD&V-fractie het voorzitterschap van de Commissie Onderwijs en Vorming wil blijven waarnemen en dat de huidige aanduiding in de 4 commissies behouden blijft.

Bij brief van 25 mei 2010 bevestigt mevrouw Elke Van den Brandt de huidige aanduiding van de Groen!- fractie in de commissies.

Tijdens de eerstvolgende vergadering van de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport wordt de nieuwe voorzitter benoemd. (R.v.O., art. 12,2). Groen! draagt mevrouw Annemie Maes voor bij brief van 27 mei 2010.

Tijdens de eerstvolgende vergadering van de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin zal de ondervoorzitter benoemd worden.

De volgende samenstelling van de commissies wordt ter instemming voorgelegd aan de Raad.

1. Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media.

5 effectieve leden: Open Vld : Carla Dejonghe en René Coppens; sp.a: Fouad Ahidar; CD&V: Walter Vandenbossche; Groen!: Annemie Maes

5 plaatsvervangende leden: Open Vld: Els Ampe en Herman Mennekens; sp.a: Sophie Brouhon; CD&V: Brigitte De Pauw; Groen!: Elke Van den Brandt

2. Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport

5 effectieve leden: Open Vld: René Coppens en Herman Mennekens; sp.a: Jef Van Damme; CD&V: Bianca Debaets; Groen!: Annemie Maes

5 plaatsvervangende leden: Open Vld : Carla Dejonghe en Els Ampe; sp.a: Sophie Brouhon; CD&V: Brigitte De Pauw; Groen!: Elke Van den Brandt

3. Commissie voor Onderwijs en Vorming

5 effectieve leden: Open Vld: Herman Mennekens en Els Ampe; sp.a: Fouad Ahidar; CD&V: Bianca Debaets; Groen!: Elke Van den Brandt

5 plaatsvervangende leden: Open Vld: René Coppens en Carla Dejonghe; sp.a: Jef Van Damme; CD&V: Walter Vandenbossche; Groen!: Annemie Maes

4. Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

5 effectieve leden: Open Vld: Els Ampe en Carla Dejonghe; sp.a: Elke Roex; CD&V: Brigitte De Pauw; Groen!: Elke Van den Brandt

5 plaatsvervangende leden: Open Vld: René Coppens en Herman Mennekens; sp.a: Fouad Ahidar; CD&V: Bianca Debaets; Groen!: Annemie Maes

Kan de Raad hiermee instemmen? (*Instemming*)

MOTIE VAN ORDE

De heer Jef Van Damme.- Ik vraag het woord bij ordemotie wegens een nieuw feit, na een aantal uitlatingen van de leden van de meerderheid omtrent de samenstelling van het Bureau en het Uitgebreid Bureau. In Artikel 3 van het Reglement van Orde, handelend over het Bureau, wordt gesteld dat de Raad het aantal ondervoorzitters en secretarissen

kan vermeerderen of verminderen. Sp.a vraagt om het aantal secretarissen te verminderen met 1, net zoals de meerderheid, bij monde van de heer Walter Vandenbossche, heeft voorgesteld.

De heer Walter Vandenbossche.- In tegenstelling tot alle dwaasheden die de heer Van Damme de laatste dagen in de pers heeft verkondigd, wil ik duidelijk stellen dat ik in de pers heb voorgesteld om, gelet op het feit dat het Bureau vandaag uit 7 leden bestaat en de zeer wijze beslissing die dit Bureau heeft genomen met betrekking tot de manier waarop de onafhankelijken zich hebben opgesteld, om de 2 vrijgekomen posten - 1 meerderheidspost en 1 post van de oppositie - te verminderen. Ik stel aan de voorzitter voor dat zij even onderzoekt hoe dit op de meest correcte wijze kan gebeuren, want normaal gezien denk ik dat het aantal Bureauleden in het begin van een zitting wordt bepaald. Dat betekent dus dat het hier gaat om een reglementswijziging. Maar laat mij ab initio zeggen dat dit geen voorstel is van de oppositie, maar dat het een leuke poging is om te recupereren wat door de meerderheid is voorgesteld. Ik stel voor dat de voorzitter de geijkte weg vastlegt waarop dit dient te gebeuren. Wat de heer Van Damme achter de rug van de mensen aan de pers vertelt, is mijn zaak niet.

De heer Fouad Ahidar.- Wij hebben dat voorgesteld in het Bureau.

De heer Walter Vandenbossche.- De heer Ahidar bepaalt niet hoe het hier werkt. Hij zal zich aan de regels moeten houden.

De heer Fouad Ahidar.- De heer Vandenbossche bepaalt de gang van zaken wel, want hij is blijkbaar een onafhankelijk juridisch expert.

De voorzitter.- In het reglement staat dat er 5 secretarissen zijn. Als dat aantal moet worden gewijzigd, moet er een reglementswijziging komen. Die wordt besproken in de Commissie voor het Reglement en vervolgens, na goedkeuring, door de Raad.

De heer Jef Van Damme.- Ik ga niet akkoord. Ik herhaal nogmaals dat in artikel 3,3° staat dat de Raad het aantal ondervoorzitters en het aantal secretarissen kan vermeerderen of verminderen. Wij vergaderen vandaag met de Raad en wij stellen voor om het aantal secretarissen met 1 te verminderen.

De voorzitter.- Dat kan door middel van een reglementswijziging.

De heer Jef Van Damme.- Dat staat niet in het reglement. Er staat dat de Raad dit kan beslissen. Ik lees gewoon het reglement. Wij willen niets aanpassen aan het reglement.

Mevrouw Els Ampe.- Ik stel voor dat de sp.a haar voorstel op papier zet en dat dit wordt geagendeerd - volgens mij zal niemand daar iets op tegen hebben - en dat we gewoon het reglement volgen. Wanneer iemand een voorstel heeft, moet dat worden behandeld en moet de manier waarop dat gebeurt, worden bekeken. Op zich is er volgens mij inhoudelijk geen probleem, maar men moet wel het volledige reglement lezen.

De voorzitter.- Ik stel voor te stemmen over de verwijzing van het voorstel naar de Commissie voor het Reglement.

De heer Jef Van Damme.- Wij vragen geen reglementswijziging, maar een toepassing van het reglement.

De voorzitter.- Dan moet eerst het reglement worden gewijzigd in artikel 3, 1° waar duidelijk sprake is van 5 secretarissen. Dit voorstel moet sowieso naar de Commissie voor het Reglement.

De heer Jef Van Damme.- Artikel 3 zegt dat de Raad het kan wijzigen. Wij kunnen dit hier en nu wijzigen. De heer Vandebossche verklaart iets in de pers, maar als het erop aankomt, houdt hij zijn woord niet als de Raad in plenaire vergadering vergadert.

De heer Walter Vandebossche.- Ten aanzien van de heer Van Damme zal ik mij niet verantwoorden. Ik weet wat hij doet en hoe hij handelt, en wij hebben gezien welk soort van rioolpolitiek hij de voorbije weken heeft gevoerd. Een dergelijke politiek zal niet de leidraad zijn voor de manier waarop wij in de meerderheid onze beslissingen nemen.

De heer Jef Van Damme.- Wij doen wat wij zeggen. We zijn niet zoals de heer Vandebossche, die iets zegt en het niet doet.

De voorzitter.- Ik stel voor om te stemmen over de geijkte weg: een voorstel tot reglementswijziging en dus een doorverwijzing naar de Commissie voor het Reglement.

STEMMING

- Het voorstel van de heer Van Damme wordt doorverwezen naar de Commissie voor het Reglement met 8 stemmen tegen 4; 1 lid heeft zich onthouden.

ONTWERP VAN VERORDENING

**houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010
Stuk 6A (2009-2010) – Nrs. 1 en 3 (R.v.O., art 43, 44, 53, 54)**

Bespreking

De heer René Coppens, verslaggever.- De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media besprak tijdens haar vergadering van 26 mei 2010 het ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010. De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting gaf toelichting bij het ontwerp van verordening.

Wat de gewone dienst betreft kunnen we vaststellen dat de initiële begroting 2010 afsloot met een overschot van 86.484 euro. Deze begrotingswijziging wijzigt niets aan dit resultaat. In grote lijnen heeft deze begrotingswijziging betrekking op de vorige dienstjaren, de dotaties, overboekingen en fondsen, personeel, onderwijs en vorming, cultuur, jeugd en sport, communicatie, welzijn, gezondheid en gezin, de Meet- en Weetcel, het patrimonium en de ontvangsten. Door de strikte opvolging van de naar 2010 over te dragen kredieten en de hieruit voortvloeiende annulering van gereserveerde middelen, wordt uitgegaan van een niet onbelangrijk overschot op de begrotingsrekening 2009.

Het reëel supplementair overschot wordt op ruim 3,5 miljoen euro gebracht. Van dit bedrag worden eenmalig middelen in mindering gebracht voor de realisatie van een aantal projecten. Ook worden eenmalig middelen ingezet voor gewone uitgaven in de beleidsdomeinen Welzijn, Gezondheid en Gezin en Cultuur, Jeugd en Sport.

Wat de dotaties betreft is er een bonus, met uitzondering van de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap. Van deze bijkomende dotatieontvangsten, ten belope van 739.000 euro, heeft 344.000 euro betrekking op de sector onderwijs. Deze middelen worden overgeheveld naar het Onderwijsfonds. Verder worden uit het geraamde overschot op de rekening 2009 ook middelen overgeboekt naar het Lambermontfonds, het Onderwijsfonds en het reservefonds Stedenfonds.

Een aantal personeelskredieten worden herschikt, zonder dat dit uiteindelijk bijkomende uitgaven tot gevolg heeft. De middelen die worden uitgetrokken voor de verschillende promotie-initiatieven van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, worden bij deze begrotingswijziging gegroepeerd. De middelen voor communicatieprojecten worden verhoogd en zijn bestemd voor de realisatie van de talentmixbrochure. Zowel de stedenfondsmiddelen als verschillende kredieten, die verbonden zijn met de werking van de Meet- en Weetcel van de VGC, worden verhoogd. Naast de bijkomende ontvangsten uit dotaties, nemen ook specifieke ontvangsten toe voor de onderwijsinstellingen, de gemeenschapscentra, de speelpleinen en gezondheids promotie.

Ook de buitengewone dienst, die initieel afsloot met een overschot van 18.084 euro, sluit na deze begrotingswijziging af met eenzelfde bonus. De investeringssubsidies binnen de onderwijssector worden tijdelijk herschikt op basis van 'bouwrijpe' dossiers. De investeringssubsidies voor onderwijsprojecten, sportinfrastructuur, voorschoolse instellingen en welzijnsinstellingen worden verhoogd, in tegenstelling tot de investeringssubsidies voor gezondheidsinstellingen, die worden verminderd.

De aanpassingen leiden tot een wijziging van de financieringswijze van de buitengewone begroting 2010. Zo zijn er meer middelen nodig uit het reservefonds Stedenfonds en uit het Lambermontfonds. Minder middelen dienen te worden geput uit het Onderwijsfonds en het reservefonds Kind en Gezin. Ten slotte dienen er ook minder leningen te worden aangegaan en kan een aanzienlijk bedrag worden gerecupereerd van de Vlaamse Gemeenschap voor investeringen in de gemeenschapscentra.

Tijdens de algemene bespreking werden een aantal punctuele vragen gesteld die door de collegeleden werden beantwoord. Zo wenste mevrouw Brigitte De Pauw onder andere meer toelichting te krijgen over het niet gebruiken van 1,2 miljoen euro van het Stedenfonds, over de plaatsing van het kunstwerk van Tom Frantzen, dat door het vorig College werd besteld, en over de extra middelen die worden toegekend aan de Meet- en Weetcel.

Bij de artikelsgewijze bespreking werd vervolgens dieper ingegaan op een aantal thema's, zoals de beheers- en werkingskosten van de informatica, de kosten voor de ontwikkeling van het personeelsmanagement, de promotie van het onderwijs, de technische kosten voor het LOGO en de elektriciteitsfactuur voor gebouwen.

Op politiek vlak was er een interessant ideologisch discussiepunt omtrent het uitbaten van een gemeenschapscentrum door een privépersoon, dan wel door een medewerker van de VGC. De argumenten voor en tegen kwamen aan bod, maar ik neem aan dat sommige

collega's tijdens de plenaire bespreking van dit ontwerp van verordening hierop zullen terugkomen.

Uiteraard moet ik ook vermelden dat er twee amendementen met een meer politieke inhoud werden ingediend door de heer Fouad Ahidar. Het eerste amendement strekte tot het in mindering brengen van een bedrag van 50.500 euro op de dotatie aan de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het tweede amendement beoogde een verhoging van de begrotingswijziging met hetzelfde bedrag, bedoeld voor een 100 procent financiering van de sociaal-culturele verenigingen. Collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes heeft tijdens de commissievergadering verduidelijkt dat bij de begrotingswijziging 2 en B in het najaar verschuivingen tussen begrotingsposten mogelijk zijn en dat de bekommernis ten aanzien van de sociaal-culturele verenigingen dan voor ogen zal worden gehouden. Beide amendementen werden verworpen met 1 stem tegen 3.

Ten slotte werden alle artikelen en het gehele ontwerp ter stemming voorgelegd en aangenomen met 3 stemmen voor en 1 tegen.

Voor alle verdere informatie, vragen en antwoorden verwijs ik naar het schriftelijke verslag. Ik dank het personeel van de wetgevende diensten voor hun puike, accurate en snelle medewerking.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik bedank de verslaggever en de diensten voor het uitstekende verslag, dat op zeer korte termijn tot stand kwam. Wij hebben deze begrotingswijziging uitgebreid kunnen bespreken tijdens de commissievergadering. Ik verwijs naar het verslag dat daarvan werd gemaakt, maar sta graag ter beschikking om bijkomende vragen te beantwoorden.

De heer Fouad Ahidar.- Vandaag ligt de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 voor. De bespreking ervan vond deze week plaats in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media. Namens mijn fractie sp.a heb ik in de commissie een amendement ingediend voor een begrotingsaanpassing die voor ons fundamenteel is. Het gaat niet eens over een groot budget, maar de impact en symbolische betekenis zijn groot. Ik heb het uiteraard over de sociaal-culturele verenigingen.

Het College heeft in de begrotingswijziging 1 en A reeds een verhoging van het budget voor de sociaal-culturele sector ingeschreven, maar die volstaat niet. Met de verhoging van 73.500 euro zal het College slechts de wettelijk verplichte minimumfinanciering van 75 procent nakomen. Met een bijkomende 50.000 euro zou het College een financiering van 100 procent garanderen voor de verenigingen. Dat zou pas impact hebben. Vergeet niet dat sociaal-culturele verenigingen duizenden Brusselaars bereiken. Investeren in deze sector rendeert.

De symbolische waarde van het amendement gaat verder dan het volledig steunen van sociaal-cultureel werk. In tijden van crisis moet er worden bespaard op structuren. Door 50.000 euro te besparen op de dotatie van de Raad van de VGC, zou de meerderheid pas echt het goede voorbeeld geven. Men zou dan het eigen budget verminderen ten voordele van de gewone Brusselaar; 50.000 euro maakt 1,18 procent van het totale werkingsbudget uit van de Raad. Nochtans leek er geen draagvlak te zijn voor dit amendement. In de plenaire vergadering van 19 maart 2010 hebben meerdere raadsleden het woord genomen ter verdediging van het sociaal-cultureel werk. Collegelid Bruno De Lille zei toen dat er in elk geval nog begrotingsaanpassingen zouden komen. Er was dus geen reden tot paniek. Nu blijkt dat dit niet is gebeurd.

De eerste begrotingsaanpassing neemt de onrust bij de verenigingen niet weg, wat een rem zet op het verenigingsleven. Laten we niet vergeten dat de budgetten voor sociaal-cultureel werk tijdens de vorige regeerperiode gestaag toenamen. Er was toen een norm om verenigingen voor 100 procent te financieren. De resultaten waren er ook naar: het verenigingsleven bloeide. Het hanteren van een 75 procentnorm was toen een uitzondering die nooit werd toegepast. Sinds eind 2009 en in 2010 krijgen de verenigingen 75 procent in plaats van 100 procent. Dit vinden wij verkeerd. In crisistijd moet er net extra worden geïnvesteerd in mensen, zodat ze worden samengebracht en een gemeenschap vormen. Dat gebeurt via verenigingen.

In de commissie kreeg ik het antwoord dat het voorbarig is om nu al via een amendement het budget voor de sociaal-culturele verenigingen aan te passen, omdat er aan het eind van dit jaar immers nog begrotingswijzigingen komen. Dat is echter veel te laat. Verenigingen moeten hun activiteiten op voorhand plannen, wat niet mogelijk is indien men niet weet welke budgetten worden verkregen. De meerderheid had met deze begrotingswijziging het budget voor de sociaal-culturele verenigingen kunnen rechtzetten, maar heeft dat nagelaten. Dat vindt sp.a bijzonder jammer. Daarom geef ik de Raad nog een kans. Ik heb een nieuw amendement ingediend, dat hopelijk wordt goedgekeurd.

De heer René Coppens.- Deze eerste begrotingswijziging van 2010, die er iets later is dan de voorbije jaren, bevat heel wat wijzigingen. Een aantal daarvan zijn van technische aard, maar andere zijn vanuit bestuurlijk oogpunt zeer belangrijk. In de commissie werd ruim aandacht besteed aan de bespreking van de verschillende wijzigingen. Ik wil mij vandaag beperken tot een algemene beschouwing.

Het verheugt mij dat het nieuwe College trouw blijft aan de doelstelling van het vorige, namelijk om begrotingen in evenwicht te houden en overschotten maximaal aan te wenden of te sparen voor eenmalige uitgaven.

Het Federaal Planbureau heeft een paar weken geleden iedereen nog maar eens met beide voeten op de grond gezet. Om de overheidsfinanciën tegen 2015 opnieuw in evenwicht te krijgen, zal de broeksriem ieder jaar wat strakker worden aangetrokken. Zeker wanneer de economische groei achterblijft – wat niet uitgesloten is –, zullen de besparingen die we tegemoet gaan hard aankomen.

Deze budgettaire uitdaging is er niet enkel voor de nieuwe federale regering. Ook de gewesten, de gemeenschappen, de provincies en de gemeenten zullen hun duit in het zakje moeten doen. Ook de VGC zal hier dus niet aan ontsnappen.

Verwacht wordt dat de VGC, die vooral 'leeft' van middelen uit dotaties, de komende jaren weinig bijkomende middelen zal ontvangen of zelfs minder middelen zal krijgen. Zo wordt de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap, via deze begrotingswijziging, bijna herleid tot het niveau van 2008. Deze vermindering betekent dat de Vlaamse dotatie, van 2008 tot 2010, in globo gestegen is met 0,68%, terwijl de uitgaven in de gewone begroting van de VGC, over diezelfde periode, zijn toegenomen met 7,5%. Het hoeft geen betoog dat zulke besparingen op termijn de budgettaire marge van de VGC en dus ook haar beleidsruimte negatief zullen beïnvloeden.

Ondanks de introductie van tal van management- en controlesystemen, worden wij ook vandaag nog spijtig genoeg geconfronteerd met allerlei meeruitgaven, onder meer voor het personeelsmanagement en het energieverbruik voor de lopende bouwwerken.

De VGC kan het zich in deze tijden niet meer veroorloven om haar uitgavenpatroon niet optimaal te beheersen. In de periode die nu aanbreekt, is het noodzakelijk dat de VGC eindelijk synergieën realiseert: op het vlak van personeelsplannen, energieverbruik, patrimoniumbeheer, bouwwerken enzovoort.

Collega Brigitte De Pauw haalde het reeds aan in de commissie, maar ook ik kijk uiteraard uit naar de consolidatie van de verschillende personeelsplannen en de realisatie van de beloofde motiverende loopbaanperspectieven voor het VGC-personeel. Dit staat allemaal in functie van de verdere uitbouw van een daadkrachtige, performante en efficiënte administratie.

Meer dan ooit zal men keuzes moeten maken en zullen middelen efficiënt en doelmatig moeten worden beheerd en ingezet. De tijd dat mooie woorden als ‘controle’, ‘monitoring’, ‘efficiëntie’, ‘effectiviteit’ en ‘goed beheer’ enkel woorden blijven, is voorbij. We moeten de tering naar de nering zetten. Het is 5 voor 12 en het nu tijd voor actie.

De Open-Vld fractie rekent op u, omdat wij binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie een traditie hebben opgebouwd van goed financieel beheer. Die traditie willen wij, in goede en in minder goede budgettaire tijden, bewaren.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik zal vrij kort zijn. In de campagne voor de federale verkiezingen van 13 juni 2010 hebben we al kunnen vaststellen dat de sp.a graag aan electoraal opbod doet. Ik zal dat vandaag ook eens doen. Ik zie dat de sp.a-fractie op zoek is naar 50.000 euro voor de socioculturele verenigingen. Ik heb meer gevonden: ik heb meer dan 85.000 euro gevonden en ik heb daarvoor niet lang moeten zoeken.

We zien dat er een bedrag van 50.000 euro extra wordt ingeschreven voor straathoekwerk. Nochtans weten we uit ervaring dat dit straathoekwerk bijzonder weinig zoden aan de dijk zet, diverse studies tonen aan dat de resultaten van straathoekwerk verwaarloosbaar zijn. Ik vind dat wij die middelen in tijden van crisis beter kunnen inzetten.

Nog straffer is het volgende. We bevinden ons in tijden van demografische crisis. Ik verwijs hierbij even naar de studie van de socioloog Jan Hertogen. In tijden van demografische en sociologische crisis vraagt het Vlaams Belang zich af wat het nut is van het inschrijven van 35.000 euro voor het uitgeven van een multicultureel kookboek. Wij vinden dit onverantwoord, wetende dat er in onze hoofdstad Vlaamse socioculturele verenigingen zijn die moeten inleveren, terwijl ze al met moeite de lippen boven water konden houden en dag in dag uit ondervinden hoe moeilijk het is voor een vereniging om te overleven.

Vandaar ons voorstel: gebruik het gezond verstand, houd de eer aan uzelf en wijzig zelf deze begroting en begrotingswijziging waar nodig. Zoals deze begrotingswijziging nu voorligt, kunnen wij ze in elk geval niet goedkeuren.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- We hebben deze week in de commissie een heel goede bespreking gehad van de begrotingswijziging. Ik kan alleen maar vaststellen dat het College opnieuw een toch wel heel voorzichtig beleid voert en dat een aantal uitgaven, die nog niet

gerealiseerd kunnen worden, in elk geval worden vastgelegd voor de toekomst, wanneer een aantal projecten wel rijp zullen zijn voor uitvoering. Ik ben blij dat deze beleidslijn wordt doorgetrokken.

Ik ben ook wat ongerust: ik heb van collega Fouad Ahidar een betoog gehoord over het verenigingsleven en over het goede beleid van het vorige collegelid. In de commissie hebben we echter gehoord dat dit College een aantal beslissingen van dit vorige collegelid heeft moeten rechtzetten. Ik verwijs hierbij naar de aankoop van een kunstwerk ter waarde van 150.000 euro. Dat getuigt helemaal niet van een “heel goed beleid”, dat zou zijn gevoerd. Ik heb er absoluut geen problemen mee dat er wordt geïnvesteerd in kunstwerken, maar toch vind ik dat hier de verkeerde klemtonen zijn gelegd.

De heer Fouad Ahidar.- Dat is intussen rechtgezet. We vragen eigenlijk om nu deze amendementen goed te keuren. U kunt het oplossen.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Men heeft dat kunstwerk moeten aankopen, want er waren engagementen aangegaan. Men kon er niet meer op terugkomen. (*Opmerkingen van de heer Fouad Ahidar*).

Ik wil alleen maar zeggen dat ik het betreurt. Ik heb ook begrepen dat het kunstwerk nog wat in de kelder moet worden gezet omdat men er nog altijd geen plaats voor gevonden heeft. Ik hoop in elk geval dat het tot zijn recht zal komen en dat elke Brusselaar ervan zal kunnen genieten.

Ik heb begrepen dat collegelid De Lille jammer genoeg wegens medische redenen niet aanwezig kan zijn. Ik heb in de commissie reeds mijn bezorgdheid geuit over alles wat te maken heeft met de uitvoering van het personeelsplan. Ik heb vernomen dat het accent vooral werd gelegd op de hoogste niveaus, namelijk A en B. Ik kijk toch vooral uit naar de inspanningen die zullen gebeuren voor de lagere niveaus. Binnenkort zullen we in de Raad de beleidsbrief bespreken, waarin ook het personeel aan bod komt. Ik zal hier dan verder op ingaan, want een reeks overheadkosten en consultingopdrachten moeten volgens mij toch onder de loep worden genomen. Collega Bianca Debaets zal dadelijk nog een tussenkomst houden met betrekking tot het verenigingsleven, maar ik kan in elk geval al medelen aan het College dat onze fractie deze begrotingswijziging zal goedkeuren.

De heer Paul De Ridder.- De N-VA fractie steunt volop de vragen vanuit de sociaal-culturele verenigingen. Die sociaal-culturele verenigingen hebben reeds in de 19de eeuw, maar ook in de 20ste eeuw, een uitzonderlijke rol gespeeld in het overleven van onze gemeenschap in Brussel. Ik denk dat we er alles aan moeten doen om die mensen de nodige middelen te geven om hun politiek voort te zetten. Ik steun dan ook het amendement van de heer Fouad Ahidar.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik wil toch van deze gelegenheid gebruik maken om de gehele begroting te bespreken. Straks zal ook mijn collega nog tussenkomen.

De begrotingswijziging die hier voorligt, is eigenlijk relatief beperkt. Een groot deel van de extra inkomsten die er zijn dankzij verhoogde dotaties of overblijvende budgetten van vorig jaar, gaan naar investeringsfondsen. Dat is een goede zaak. We staan de komende jaren voor enorme uitdagingen en we zullen veel investeringen moeten doen. Denk maar aan de tekorten in de crèches en de problemen in het onderwijs de laatste maanden en in

de komende jaren. Het doet me plezier dat het College, ook in tijden van verkiezingen, beslist om geld opzij te zetten voor investeringen, voor de toekomst. Dat toont volgens mij aan dat het hier om integere politici gaat. Dat is wat Groen! wilt: integere politiek.

Bovendien worden er middelen vrijgemaakt voor 2 oude dossiers uit de vorige legislatuur. De VGC sleept die nu al een tijdje met zich mee. Concreet gaat het hierbij om het Breughelproject van Tom Frantzen – dat al teruggaat tot 2003 - en het dossier van de Ritterclub. Ik hoop dat deze dossiers nu ook effectief van de baan zijn en dat men eindelijk weer met een propre lei kan beginnen.

Om een goed beleid te voeren moet men de vinger op de pols houden. Men moet weten wat er leeft in de maatschappij, men moet weten waarop het beleid moet inzetten, men moet weten wat de impact is van het beleid zodat men, in geval nood, kan bijsturen. Om deze opdracht uit te voeren, werd de meet- en weetcel opgericht. Die cel zal wetenschappelijke funderingen aanbieden waarop het beleid zich kan baseren. Groen! vindt het uiteraard positief dat er in deze begrotingswijziging in een pak meer middelen wordt voorzien, maar die meet- en weetcel wordt wel enigszins stiefmoederlijk verstopt in de begroting. Ik hoop dan ook dat deze cel in een volgende begroting een apart hoofdstuk krijgt. Als verklaring voor deze stiefmoederlijke behandeling kreeg ik in de commissie te horen dat de meet- en weetcel gefinancierd wordt met middelen uit het Stedenfonds. Voor mij is dit echter een reden te meer om deze post in een apart hoofdstuk te zetten. Ik heb in het verleden al aangegeven dat alle middelen van het Stedenfonds transversaal moeten worden ingezet. De opdeling naar de drie bevoegdheidsdomeinen past immers niet in de filosofie van het Stedenfonds.

Wanneer men deze dagen over onderwijs spreekt, komt men onmiddellijk bij het capaciteitsprobleem terecht. Ook in de begrotingswijziging laat dit sporen na. Er worden middelen verschoven zodat projecten die klaar zijn voor de bouw, ook van start kunnen gaan. Projecten die later van start kunnen gaan, zullen later hun middelen ontvangen. Daarnaast wordt ook in ruimte voorzien om snel en flexibel geld vrij te kunnen maken wanneer dit nodig zou zijn. Dit wordt wel allemaal vrij cryptisch omschreven. Op mijn vragen over het exacte bedrag dat men hiervoor uittrekt, kreeg ik geen antwoord omdat de onderhandelingen met de Vlaamse Regering nog bezig zijn. Ik wil erop aandringen dat hier snel schot in de zaak komt. Groen! wil dat er nog voor de zomer een actieplan op tafel ligt. Hoe zullen de capaciteitsproblemen in het Brussels hoofdstedelijk gewest worden aangepakt? Het gaat immers om kinderen die op 1 september 2010 naar school moeten, om ouders die hun kinderen op een redelijke afstand willen naar school doen gaan en om leerkrachten die niet voor klassen van 30 kinderen zouden mogen staan.

De onderwijscapaciteit is enorm belangrijk, maar onderwijs is veel meer dan dat. Men streeft immers ook naar kwaliteitsvol onderwijs. Ik ben blij met een aantal keuzes die gemaakt worden. Er komt een uitbreiding van de middelen voor Time Out en tutoringprojecten. Dat zijn projecten die erop gericht zijn om kinderen die een moeilijke schoolloopbaan kennen, meer kansen te geven, om jongeren succeservaringen te doen beleven en om hen de nodige steun te geven voor een sterke toekomst. Binnen deze projecten kunnen, aanvullend op wat reeds bestaat en dank zij de extra middelen, nieuwe ondersteuningsprogramma's opgestart worden. Dit is een positieve keuze.

Wat ik al heel wat minder positief vind, is dat de subsidies voor opleidingsprojecten voor risicowerkzoekenden niet integraal besteed zullen worden. Ik wil wel toegeven dat het

hierbij om een heel klein bedrag gaat. Ik snap echter niet dat, als hieraan toch zo veel nood is, niet iedere beschikbare eurocent aan de begeleiding van werkzoekenden wordt gegeven. Sommige vzw's kunnen hun zogenaamde DSP- of andere contracten niet invullen, maar er staan wel andere vzw's te popelen om deze over te nemen. Misschien moet men in de toekomst hierbij korter op de bal spelen en flexibeler zijn.

Ook in het begrotingshoofdstuk voor Welzijn is er bijzonder goed nieuws te melden. Het Brussels hoofdstedelijk gewest krijgt eindelijk zijn eerste dagcentrum voor senioren. Dat is geen overbodige luxe. Men blijft inzetten op thuiszorg. Mensen moeten de nodige omkadering krijgen om, wanneer ze dat willen, zo lang mogelijk thuis te kunnen blijven. De herinvestering van de vrijgekomen middelen in de thuiszorg steunt de Groen!-fractie dan ook volop.

Het is door de beleidsnota te lezen dat ik met extra aandacht de middelen voor het Lokaal Gezondheidsoverleg (LOGO) onder de loep heb genomen. Er wordt veel van hen verwacht. Het gaat hierbij over gezondheidspreventie. De nadruk komt bij de kansengroepen te liggen. Dit is zeker geen overbodige luxe. De verwachtingen zijn dan ook navenant. In 2009 heeft LOGO Brussel echter heel wat middelen ongebruikt gelaten. Hoe komt dit?

In de begroting wordt in extra middelen voorzien voor de cartografie van de kinderopvang. Dat lijkt me een goede basis voor een uitbreiding voor de opvang. Ik trap hier een open deur in als ik stel dat er in Brussel een groot tekort bestaat aan kinderopvang. Het wegwerken van dit tekort zal misschien een zware impact hebben op zowel de middelen van de VGC als op de middelen van Vlaanderen. Economen berekenden echter dat iedere euro die men in kinderopvang investeert door de ouders wordt terugverdiend. Dit laatste is enkel te wijten aan het feit dat de moeder, precies dankzij de kinderopvang, ook steeds een loopbaan behoudt. Bovendien hebben kinderen die naar opvang gaan, betere ontwikkelingskansen en betere school- en arbeidsloopbanen. Het kan opportunistisch klinken, maar op lange termijn is dit een ongelooflijke winst voor de maatschappij. Ik wens collegelid Brigitte Grouwels hierin dan ook volop te steunen. Zij moet inzake de kinderopvang een lange termijnvisie ontwikkelen. Enkel op die manier zal men een stevig groeipad kunnen uitwerken en zal men de Barcelonanorm misschien kunnen behalen.

Ik wil tot slot iedereen echter uit een ondraaglijke spanning verlossen: de Groen!-fractie keurt deze begrotingswijziging goed.

Mevrouw Bianca Debaets.- Nog niet zo lang geleden heeft men hier al uitvoerig gedebatteerd over de financiering van het socioculturele verenigingsleven. Met de toepassing van de zogenaamde garantieregel heeft een aantal verenigingen in 2009 al moeten inleveren. Hierdoor ontvangen zij slechts 75 procent van hun werkingsmiddelen. Het ziet ernaar uit dat dit ook in 2010 zo zal blijven. Bij de totstandkoming van de verordening rond de garantieregel werd nochtans gezegd dat men de garantieregel enkel in uitzonderlijke gevallen zou toepassen. Ik hoop dan ook dat men deze regel alleen in heel specifieke gevallen gaat toepassen.

Ik vraag me af of het een goed idee is om steeds meer verenigingen en verbonden te erkennen. De beschikbare middelen nemen immers niet toe. Het is natuurlijk fijn vast te stellen dat het verenigingsleven in het Brussels hoofdstedelijk gewest groeit en bloeit. Dit verenigingsleven verdient het om ondersteund te worden, maar dit mag uiteraard niet de werking van de bestaande verenigingen in het gedrang brengen.

Ik moet hier niet herhalen hoeveel belang CD&V hecht aan het verenigingsleven en ik meen hier niet opnieuw de loftrumpet te moeten afsteken over het socioculturele verenigingsleven. Dat heb ik bij een vorige gelegenheid al meer dan uitvoerig gedaan. Ik wil hier nu alleen beklemtonen dat het verenigingsleven alle mogelijke ondersteuning verdient.

Moet de garantieregeling niet herbekeken worden? Tijdens de vorige legislatuur had de CD&V-fractie, bij de totstandkoming van de verordening in kwestie, al een aantal fundamentele vragen gesteld. Deze vragen blijven nog steeds overeind, zeker als men de problemen bekijkt waar het socioculturele veld nog steeds mee te kampen heeft. Moet de garantieregeling alleen al daarom niet aangepast worden?

Ik hoop dat men mij en de vele socioculturele verenigingsleven straks gerust kan stellen. Ik heb er echter alle vertrouwen in dat wat nu niet kan, wel mogelijk wordt bij een volgende begrotingswijziging.

Mevrouw Annemie Maes.- Vooreerst wens ik het College te feliciteren omdat er uiteindelijk toch een bedrag uitgetrokken wordt voor auteursrechten. Oorspronkelijk was dit immers niet het geval. Niet alleen is dit wettelijk verplicht maar bovendien komt deze regeling ten goede aan uitgeverij en auteurs. Het zijn vooral Nederlandstalige – of beter gezegd Belgische - auteurs die van deze maatregel profiteren. Zij hebben het meestal al zeer moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Ik wil dan ook iedereen die ervoor gezorgd heeft dat de auteursrechten zullen uitbetaald worden, geluk wensen.

De Groen!-fractie ziet in deze begrotingswijziging de vertaling van een aantal beleidsaccenten. Het is collegelid Bruno De Lille die hiervoor verantwoordelijk is. Zo is er onder meer de verdubbeling van de budgetten voor nieuwe, uitzonderlijke initiatieven rond creatieve nijverheid en verbeelding in de stad. Groen! ziet hierin een verband met zowel een kleinschalige, ambachtelijke economie als met de uitstraling van het Brussels hoofdstedelijk gewest. Ik verwijs hiervoor naar een uitspraak van iemand die in de kunstensector actief is en die verklaarde dat veel mensen die in Brussel aankomen - of het nu gaat om buitenlanders of nieuwkomers - precies door die kleinschalige, creatieve projecten, ontzettend gecharmeerd zijn. Hij verwees hierbij onder meer naar kleine theatercomplexen en allerlei culturele activiteiten. Dit alles maakt inderdaad onlosmakelijk deel uit van de charme van het Brussels hoofdstedelijk gewest. Ik ben dan ook zeer tevreden dat er een verdubbeling komt van het budget voor al deze nieuwe, uitzonderlijke initiatieven. Zo zullen bijvoorbeeld Micromarché en Festival Kanal bijkomende middelen krijgen. Ik kijk al reikhalzend uit naar de toekomstige projecten die de laboratoriumfunctie van een bruisend Brussel waar willen maken. In Brussel is er een reusachtig aanbod aan design, mode, stripverhalen, gastronomie, juwelenontwerp en publiciteit. Als men op dit vlak een link kan leggen met de culturele sector en het culturele toerisme houdt dit ongetwijfeld een fundamentele meerwaarde in.

De begrotingswijziging voorziet ook in bijkomende middelen voor trajectsubsidies in de kunstensector. Vooral de jonge, pas afgestudeerden zullen hierbij baat hebben. Zij kunnen aan het begin van hun carrière alle steun, informatie en knowhow gebruiken om hun weg te vinden naar de professionele sector. Ook oudere kunstenaars zijn gebaat bij een trajectsubsidie, al is het maar omdat ze hierdoor wat meer ademruimte krijgen. Hierbij verwijs ik onder meer naar de auteursrechten. Alle beetjes helpen.

De verhoging voor de subsidies voor cultureel toerisme zal gebruikt worden voor de ontwikkeling van stiltegebieden. De eerste keer dat ik die term hoorde vond ik dit - vooral in het kader van de Brusselse geluidsjungle, met al het lawaai van de overvliegende vliegtuigen en het andere transport - toch wat raar. Maar blijkbaar werden er in Londen al projecten rond stiltegebieden uitgewerkt. Ik ben benieuwd naar de concretisering van dergelijke initiatieven in het Brussels hoofdstedelijk gewest. Ik zou dan ook collegelid Bruno De Lille willen verzoeken om een link te leggen tussen zijn gewestelijke bevoegdheid op het vlak van Mobiliteit en de initiatieven op het vlak van stiltegebieden.

De Groen!-fractie merkt dat er, op het vlak van de initiatieven rond maatschappelijk kwetsbare jeugd, een daling is van de beschikbare middelen. In de commissie werd gezegd dat deze daling een gevolg was van het feit dat er gewoonweg minder initiatieven waren. Ik hoop dan ook dat er nieuwe initiatieven zullen worden ontwikkeld. De nood op het terrein blijft immers huizenhoog.

In het publiek zie ik een aantal vertegenwoordigers van de socioculturele sector. Ik heb met veel aandacht hun pamflet gelezen. Een aantal zaken begrijp ik echter niet. De beschikbare middelen worden met maar liefst 73.000 euro verhoogd. Dit is toch een goede zaak en een antwoord op de terechte vraag vanwege de sector?

De voorzitter.- Ik nodig mevrouw Maes uit zich met haar vragen tot het College te richten en niet tot het publiek.

Mevrouw Annemie Maes.- Er is dus een verhoging gepland van 73.000 euro. De ongerustheid bij de socioculturele verenigingen blijft echter groot. Mevrouw Bianca Debaets heeft echter al aangehaald dat er onderhandelingen tussen de sector en toenmalig collegelid Pascal Smet hebben plaatsgevonden in 2008. Er zou toen beloofd zijn dat die regel van de verordening niet zou worden toegepast. Ik pleit ervoor om die verordening te herbekijken, want het gaat hier om slecht werk. Onder meer in de commissie Mobiliteit en Infrastructuurwerken van het Gewest zitten we nu met de gebakken peren door dat slechte werk van 3 jaar geleden. (*Opmerkingen van de sp.a-fractie*)

Uiteraard steunen wij de verenigingen, want zeker vandaag hebben zij alle steun nodig. Wat ik echter niet goed begrijp is dat het geplande bedrag voor 2010 opmerkelijk hoger is dan in 2009.

Er wordt vaak geschermd met de onafhankelijkheid van de verenigingen. Ik constateer uit de e-mails die ik heb gezien van bijvoorbeeld een vereniging als Curieus, dat zij toch zeer partijgebonden werkt. Dat wordt gestuurd vanuit de Grasmarkt en dat vlak voor de verkiezingen. Is dat nog toeval? De voorzitter van Curieus is bovendien een sp.a-mandataris. Ik vind de timing toch wel opmerkelijk. (*Hilariteit op de banken van de sp.a*)

De heer Fouad Ahidar.- Dat is nu eenmaal democratie. Wij gaan dit ontwerp vandaag goedkeuren. Moeten we dat dan uitstellen tot na de verkiezingen? We moeten ernstig blijven. Iedereen zegt dat we de sociaalculturele verenigingen moeten steunen, maar niemand wil ons amendement goedkeuren. Die hypocrisie moet nu maar eens stoppen!

Mevrouw Annemie Maes.- Wij zitten nu wel met de gebakken peren door het knoeiwerk van het vorige collegelid....

De heer Fouad Ahidar.- Maar het werd ook door Groen! goedgekeurd! Vraag maar aan mevrouw Adelheid Byttebier.

Mevrouw Annemie Maes.- Vandaag moeten wij voor de zoveelste keer problemen oplossen uit het verleden. We zullen daarvoor ons uiterste best doen, in samenwerking met de socioculturele sector. Ik reken er ook op dat die sector zich redelijk opstelt en samen met het bevoegde collegelid eruit probeert te geraken, want we kunnen niet elke keer opnieuw deze discussie voeren. Dit zal trouwens niet het enige lijk zijn dat uit de kast valt. Er zullen er nog volgen als ik zie wat ze in de andere commissies allemaal moeten rechtzetten. (*Rumoer*)

De heer Jef Van Damme.- Ik wil vooreerst een en ander rechtzetten, want er wordt hier een aantal dingen verteld dat niet correct is.

Ik heb een document gekregen dat ondertekend werd door een vijftiental verenigingen, zoals Curieus, het Davidsfonds, de Federatie van Marokkaanse Democratische Organisaties, Federation of Anglo-Africans in Belgium, Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen, Humanistisch Vrijzinnig Vormingswerk...

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Proficiat! Spreek maar luid en duidelijk!

De heer Jef Van Damme.- Internationaal Comité, Christelijke Arbeidersvrouwen, Christelijke Werknemersbeweging, het Masereelfonds, de Nederlandse Cultuurkoepel voor Brussel, OKRA, S-Plus, de Unie van Turkse Verenigingen en zo kan ik nog even doorgaan. Deze vraag wordt dus gesteund door het hele culturele veld en dat wordt door mevrouw Annemie Maes vernauwd tot een partijpolitiek spelletje. Dat is heel laag!

Het is, meneer Lootens, bovendien geen of/of-verhaal. We moeten niet kiezen tussen straathoekwerkers en het socioculturele werk. Zij leveren allebei heel goed werk. Wij hebben een oplossing voorgesteld die de begroting in evenwicht houdt. Er is enkel een verschuiving van structuren naar mensen.

Als ik de beleidsnota van het collegelid bevoegd voor Cultuur bekijk – die we na een jaar tijd jammer genoeg nog altijd niet hebben kunnen bespreken – dan zie ik een heel korte passage over het sociocultureel werk waarin staat “dat er geëvalueerd zal worden”. Er staat echter nergens dat we moeten besparen. De beleidsnota is nog niet eens goedgekeurd. Ik vraag mij dus af hoe het mogelijk is om nu al te gaan besparen, als die evaluatie nog niet gebeurd is. Dat is zonder meer een beleidskeuze en is niet het in evenwicht brengen van de begroting. Het is een beleidskeuze tegen het sociaalcultureel werk en tegen de sociaalculturele hoofdstedelijke verenigingen.

Als ik hoor dat mevrouw Bianca Debaets zegt dat CD&V voor het sociaalcultureel leven is en de verenigingen wil steunen, omdat die de hoeksteen van de maatschappij vormen, waarom keurt haar fractie dan ons amendement niet goed? Waarom voegen zij de daad niet bij het woord? Waarom doen ze niet wat ze zeggen? Dat zou pas consequent zijn. Als zij dat niet doen, dan doen ze twee keer op rij...

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Heeft de heer Jef Van Damme misschien last van verkiezingskoorts?

De heer Jef Van Damme.- Ik ben hierover al tussengekomen in maart van dit jaar en toen heeft mevrouw Brigitte De Pauw ook gesproken. Jammer genoeg doet ze dat vandaag niet meer. Het valt op dat ze in maart nog zegt dat ze het sociaalcultureel leven steunt, maar dat niet meer doet als puntje bij paaltje komt.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- De heer Jef Van Damme moet niet voor ons bepalen op welke wijze wij het sociaalcultureel leven steunen.

De heer Jef Van Damme.- Er wordt hier gesproken over de broeksriem aanhalen, over de tering naar de nering zetten en over de inkomsten aanpassen aan de uitgaven. Daar gaan wij allemaal mee akkoord. Ons voorstel kost aan de VGC geen euro meer. Het gaat over een transfer van de parlementaire werking naar de socioculturele sector, van structuren naar mensen. Keur ons amendement mee goed en zorg voor een transfer van structuren naar mensen. Wie dit niet doet, opteert opnieuw voor een beleidskeuze tegen het sociaal-cultureel werk. Dan kiezen CD&V, Open Vld en Groen! voor een beleid tegen het sociaal-cultureel werk. Ik vind dat heel spijtig. Ik hoop dat iedereen het amendement van de heer Ahidar mee zal steunen.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik zal over het voorstel tot begrotingsaanpassing in verband met de socioculturele verenigingen mijn eigen mening geven maar ook de visie voorlezen van het collegelid bevoegd voor Cultuur. Hij werd gisteren geopereerd en was echt niet in staat om vandaag aanwezig te zijn.

De heren René Coppens en Jef Van Damme hebben terecht opgemerkt dat we in een moeilijke financiële situatie zitten. Het is onze taak om ervoor te zorgen dat alle activiteiten van de VGC maximaal ontplooid kunnen worden. Wij hebben nu toevallig 3 bevoegdheidsdomeinen die van primordiaal belang zijn voor het leven in deze stad. Zonder onderwijs, welzijn of cultureel leven kan een stad immers niet leven.

Ik begrijp dat de vraag voor de socioculturele sector een noodzaak is, maar morgen kan bijvoorbeeld de onderwijssector extra middelen komen vragen en ook dat zou dan terecht zijn. Allerlei andere sectoren kunnen dus even terecht een begrotingswijziging vragen, maar helaas zijn onze middelen nu eenmaal beperkt.

Als we de evolutie van de subsidiëring van de socioculturele verenigingen bekijken, zien we dat de uitgaven sterk gestegen zijn. Het probleem is niet in 2010 ontstaan, maar wel vorig jaar. We zijn allemaal lid van een van deze verenigingen en hebben mee de rekeningen van vorig jaar goedgekeurd. We zagen dat de inkomsten van de reeds bestaande verenigingen sterk gedaald zijn. Zij hebben allemaal financiële moeilijkheden, omdat zij minder subsidies krijgen.

In 2009 kregen de socioculturele verenigingen 1.229.150 euro aan subsidies en in 2010 was dat 1.277.650 euro. Dat is dus een verhoging van 15,5%. Deze verhoging blijkt echter niet genoeg te zijn, omdat in de vorige regeerperiode een aantal beslissingen werd genomen waardoor meer verenigingen een beroep kunnen doen op de subsidies.

Ik ben het met mevrouw Annemie Maes eens dat we moeten nadenken over de verordening en dat is geen kritiek op het vorige collegelid. De maatschappij en de prioriteiten evolueren en, net zoals alle andere verordeningen, moet ook deze geëvalueerd worden.

Collegelid Bruno De Lille moet daarover een ontwerp maken, dat in deze Raad besproken moet worden.

De middelen op gewestelijk vlak zijn zelfs nog beperkter dan hier. We weten allemaal dat een begroting niet altijd volledig benut wordt. Niet altijd alle voorziene middelen worden gebruikt, omwille van allerhande redenen, zoals bijvoorbeeld bouwwerken die niet uitgevoerd kunnen worden of projecten die wegens technische redenen niet doorgaan. Daarom bestaat er een mogelijkheid om begrotingswijzigingen voor te stellen. Vandaar dat in de komende begrotingswijziging elk collegelid moet nagaan welke middelen er besteed kunnen worden. Dat is al gebeurd tijdens de eerste begrotingswijziging en dat zal opnieuw gebeuren voor de tweede. Collegelid Bruno De Lille bevestigt dat. In november zullen we de situatie moeten bekijken, zodat we kunnen beslissen hoe we de middelen anders kunnen oriënteren.

Het is altijd heel moeilijk om in een situatie die constant evolueert, ineens te beslissen waar er iets volledig gewijzigd moet worden. Zeker als we niet weten hoe de situatie er over 3 maanden zal uitzien. Mijn boodschap is dus eenvoudig: als we nu vooruit lopen op de zaken en een wijziging goedkeuren die ten koste van tal van andere initiatieven zou kunnen zijn, zou ik dat niet correct vinden. Tijdens het begrotingsjaar moeten we, zoals altijd, aanpassingen doen volgens de noden en de prioriteiten die er zijn en ik heb er alle vertrouwen in dat collegelid Bruno De Lille daarmee rekening zal houden in zijn toekomstig voorstel tot begrotingsaanpassing.

Collegelid Bruno De Lille meldt mij dat hij samen met de sector zal zoeken naar oplossingen op korte termijn en zo zal bepalen welke alternatieven er mogelijk zijn. Ik zou zeggen: geen paniek, laat ons overleg plegen en kijken hoe we zo vlug mogelijk tot een oplossing kunnen komen. Voor de heer Fouad Ahidar kan ik tal van andere sectoren opnoemen die met net dezelfde vraag zitten. Er zal eerstdaags contact worden opgenomen met de sector.

Zoals de heer René Coppens gezegd heeft, zitten we nu eenmaal in een heel moeilijke periode. We proberen onze leninglast te doen dalen, gezien de schulden van vandaag een hypotheek leggen op de toekomst. We zitten met een dalende dotatie vanuit Vlaanderen, wat ons niet moet verbazen gezien alle entiteiten in dit land rechtstreeks of onrechtstreeks geconfronteerd worden met de gevolgen van de crisis. Wij hebben echter de koe bij de horens gevat en wij nemen een aantal concrete maatregelen tot besparing. Er zijn al de details waarover we gesproken hebben in de commissie, maar de hoofdzaak is de centralisatie van onze administratie in een enkel gebouw. We hebben daarover al een onderzoek gedaan. Het zal nu heel vlug vooruit gaan: er zijn nog 3 gebouwen in de running en de keuze zal gemaakt worden in de loop van de komende weken. De gebouwen die wij op het oog hebben beantwoordt allemaal aan de strengste milieunormen, zodat het verbruik van elektriciteit en verwarming sterk zal dalen.

De heer Dominiek Lootens-Stael heeft een aantal alternatieve besparingsvoorstellen gedaan. Collegelid Brigitte Grouwels zal het straks hebben over de problematiek van het straathoekwerk.

Het multiculturele kookboek wordt eigenlijk niet bekostigd door de VGC. Wij krijgen dit immers terugbetaald van de federale overheid. Dat is voor ons een nuloperatie en dus geen weggesmeten geld. Dat project is een van de beste middelen om de ouders te betrekken bij

de schoolwerking, ook de ouders die normaliter een grote drempelvrees hebben om zich naar de school te begeven en daar hun zorgen over hun kinderen kenbaar te maken.

De Meet- en Weetcel zal in de toekomst apart opgenomen worden in de begroting. De aanwending van de middelen voor het Stedenfonds worden steeds binnen het College besproken. Officieel heb ik daarbij de eindverantwoordelijkheid, maar in feite zijn wij met de 3 collegeleden verantwoordelijk. Dat gaat om 3 deelgebieden, maar in feite is alles transversaal en wordt alles met elkaar overlegd. Wij bekijken nogal wat middelen in een breder kader. Mochten we het Stedenfonds als een aparte entiteit behandelen, dan zou men zich kunnen afvragen waar dit of dat onderwerp juist thuis hoort. Ik denk dat een andere aanpak dan de huidige in de praktijk niet haalbaar is.

Er werd een vraag gesteld over de schoolprojecten. Op dit onderwerp kom ik bij een volgend agendapunt terug. Er wordt op een zeer positieve manier samengewerkt met de Vlaamse overheid. Wij hebben onze plannen meegedeeld en we zullen gezamenlijk naar buiten komen met onze plannen wat Brussel betreft. We kennen allemaal de noden van de Brusselse bevolking en we zullen vanuit Vlaamse kant trachten om daar maximaal aan bij te dragen. Hopelijk zijn onze Franstalige collega's nu ook wakker geschud.

Mevrouw Elke Van den Brandt sprak over extra middelen voor time-out en tutoring. Deze zijn absoluut noodzakelijk door een – spijtige - evolutie binnen onze maatschappij. Wij moeten tegemoet komen aan een aantal nieuwe problemen.

Wat betreft de begeleiding van werkzoekenden is er een technische uitleg nodig. Eigenlijk zijn er meer middelen voorzien doch er is een verschuiving gebeurd. Er wordt 50.312 euro bijkomend ingeschreven, maar er wordt 30.000 euro overgeheveld naar het beleidsdomein Jeugd voor de Jongeren- en Vrouwenwerking omdat dit dossier eigenlijk beter past binnen het beleidsdomein Jeugd. Dit is dus een voorbeeld van de transversale werking.

Zoals mevrouw Bianca Debaets al zei, we zullen moeten toetsen aan wat er in het verleden gebeurd is en kijken hoe we dit kunnen aanpassen aan de noden van vandaag.

De heer Jef Van Damme heeft nader gespecificeerd wat de heer Fouad Ahidar eerder gezegd had en ik denk dat ik daarover de visie van het College heb vertolkt.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Wat collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes verklaard heeft namens collegelid Bruno De Lille, kan ik alleen maar beamen. Ik kan ook meedelen dat het College gisteren de beslissing genomen heeft om tenminste 75% veilig te stellen voor al de verenigingen en daarvoor is de verhoging van de middelen, die men straks naar ik hoop zal goedkeuren, zeer belangrijk. Er werden door het College gisteren een paar bemerkingsen aan toegevoegd: collegelid De Lille zal nagaan wat er mogelijk is in het kader van de begrotingsaanpassing 2 van november van dit jaar en er werd afgesproken dat het bestaande reglement moet herzien worden. Dit reglement dateert van de voorgaande legislatuur en leidt ertoe dat het budget - dat al beperkt is, zoals collegevoorzitter Vanraes zeer duidelijk heeft gezegd – nog verder wordt versnipperd. Voor de bestaande verenigingen heeft dit negatieve gevolgen. Het reglement zet de deur zeer wijd open voor talrijke nieuwe initiatieven - en ik treed mevrouw Debaets bij dat wij daarvoor oog moeten hebben - maar in tijden van schaarste mag dat niet ten koste gaan van het bestaande verenigingsleven dat zeer goed werk levert. Het College heeft dus beslist het reglement te herzien, uiteraard in samenspraak met de sector.

Ik kan alleen maar betreuren dat wij van de Vlaamse Gemeenschap geen extra middelen gekregen hebben. Het is opmerkelijk te moeten vaststellen dat dit jaar de toelage aan de VGC vanuit Vlaanderen sterk gedaald is. Dit is nu eenmaal de realiteit waarmee wij geconfronteerd worden. (*Onderbrekingen van de heer Fouad Ahidar*)

Ik sluit mij aan bij wat collegevoorzitter Vanraes gezegd heeft: ook het welzijnsbeleid en de kinderopvang kennen heel wat noden en tekorten en ik heb nog geen amendement gezien om die sectoren te ondersteunen. Het is nu eenmaal zo dat wij in Brussel heel veel noden hebben en dat wij niet voldoende middelen hebben om daaraan te beantwoorden.

Mijnheer Lootens, geld weghalen bij het straathoekwerk is geen oplossing: de 50.000 euro die zij eenmalig erbij krijgen, heeft te maken met het feit dat er lonen moeten betaald worden die de voorbije jaren, ten gevolge van problemen in de sector, betaald moesten worden door middel van reserves. Deze reserves zijn nu echter uitgeput. Er zal met de sector een gesprek gevoerd worden over de toekomst van het straathoekwerk. Ik wil hier het belang van het straathoekwerk benadrukken. Dit werk is laagdrempelig en laat toe situaties van zeer nabij te bekijken. De signalen die op die manier worden opgevangen, moeten leiden tot beleidsacties. Ik zal gesprekken voeren met de sector om het nut van hun werk te optimaliseren.

Er was nog een vraag van mevrouw Elke Van den Brandt in verband met het LOGO. De reserve of het zogenaamde overschot van het LOGO van 2009 is geld dat wel degelijk zal gebruikt worden in 2010. Het LOGO wordt betoelaagd vanuit Vlaanderen voor een aantal projecten, maar soms worden projecten wat laattijdig opgestart. Bijvoorbeeld voor eind 2009 was voorzien dat er een coach voor geestelijk gezondheidsbeleid zou aangeworven worden, maar die coach zal pas dit jaar kunnen in dienst treden. De middelen voorzien in 2009, worden dus wel degelijk dit jaar aangewend. Er gaat dus niets verloren van het geld dat het LOGO in 2009 niet heeft opgebruikt.

STEMMINGEN

- *Artikel 1 wordt goedgekeurd met 8 stemmen voor en 7 stemmen tegen.*

Mevrouw Elke Roex.- Ik stel vast dat de meerderheid er niet in slaagt om in aantal te zijn om te stemmen over haar eigen begrotingswijziging. Wij verlaten nu de zaal. We verwachten immers niet dat men ons amendement zal steunen. Wij zijn niet van plan een meerderheid te leveren voor deze begrotingsaanpassing.

- *De leden van sp.a, Vlaams Belang, N-VA en de heer Johan Demol verlaten de zaal.*

De voorzitter.- Ik schors de vergadering.

- *De vergadering geschorst om 11.01 uur wordt hervat om 11.27 uur.*

De voorzitter. – Op artikel 2 werden twee amendementen ingediend door de heer Fouad Ahidar.

De heer Fouad Ahidar.- Ons eerste amendement strekt ertoe in artikel 2 de volgende begrotingswijziging toe te voegen, tussen “Overboekingen” en “Algemene administratie”.

Gelet op het feit dat in tijden van besparingen de overheid het goede voorbeeld moet geven, brengen we op de dotatie van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie het bedrag van 50.000 euro in mindering, het bedrag dat ontbreekt om een volledige financiering te garanderen aan sociaal-culturele verenigingen.

Ons tweede amendement wil het bedrag van 73.500 euro dat overeenstemt met de verhoging van het krediet met betrekking tot het sociaal-cultureel werk en de amateuristische kunstbeoefening, vervangen door een bedrag van 123.500 euro.

Gelet op de verklaringen van het collegelid in de plenaire vergadering van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van 19 maart 2010 waarin hij verklaarde dat de sociaal-culturele verenigingen 123.500 euro extra nodig hebben ten opzichte van de initiële begroting om hun 100% financiering volgens de bestaande verordening te garanderen, verhogen wij de begrotingswijziging met het bedrag van 50.000 euro, hetgeen wij in mindering hebben gebracht op de dotatie aan de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het zou misschien nuttig zijn dat de sp.a-fractie dan ook aangeeft wat de impact zal zijn op de begroting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en dat zij meteen ook een begrotingswijziging indient, zodat die begroting terug in evenwicht is.

- *Het eerste amendement van de heer Fouad Ahidar op artikel 2 wordt niet aangenomen.*

- *Het tweede amendement van de heer Fouad Ahidar op artikel 2 wordt niet aangenomen.*

- *Artikel 2 wordt aangenomen.*

- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

- *Het ontwerp van verordening houdende vaststelling van begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 6.*

Hebben ja gestemd: Els Ampe, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Herman Mennekens, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt.

Hebben neen gestemd: Fouad Ahidar, Sophie Brouhon, Paul De Ridder, Dominiek Lootens-Stael, Elke Roex, Jef Van Damme.

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 55)

De voorzitter.- Conform artikel 55 van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dient de Raad een motie van overeenstemming in om te bevestigen dat de tabellen, gevoegd bij het ontwerp van verordening houdende vaststelling van begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van die verordening en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.

De motie van overeenstemming werd ingediend door Els Ampe, Walter Vandenbossche en Elke Van den Brandt. De tekst werd op de banken rondgedeeld.

De tekst luidt als volgt :

“Motie van overeenstemming betreffende de tabellen gevoegd bij begrotingswijziging 1 en A – 2010

De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie,

- 1. Gelet op de ontwerp van verordening tot vaststelling van de Begrotingswijziging 1 en A – 2010.*
- 2. Gelet op de door het College ingediende tabellen bij het ontwerp van verordening tot vaststelling van de Begrotingswijziging 1 en A - 2010*
- 3. Gelet op het onderzoek van het ontwerp en de tabellen in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media,*
- 4. Gelet op artikel 55 van het Reglement van Orde van de Raad,*

Verklaart,

dat de tabellen, die gevoegd zijn bij de verordening houdende vaststelling van begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van deze verordening en er als zodanig een integrerend deel van uitmaken.”

STEMMING

- De motie van overeenstemming wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Els Ampe, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Herman Mennekens, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt

Hebben neen gestemd: Fouad Ahidar, Sophie Brouhon, Paul De Ridder, Elke Roex, Jef Van Damme

Heeft zich onthouden: Dominiek Lootens-Stael

BELEIDSNOTA (R.v.O., art. 50, 2)

**Beleidsnota 2009-2014 ‘Onderwijs en Vorming’, ingediend door de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter, bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting
stuk 418 (2009-2010) – Nr. 1**

Bespreking

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- We hebben dit jaar al heel wat gesproken over onderwijs en ik denk dat we dat in de komende jaren nog zullen doen. Dit is belangrijk, want het gaat om de toekomst van ons land en ons gewest. Het is niet meer dan normaal dat we daar langdurig bijilstaan. Ik zal de nota niet in extenso voorlezen, want ik ben er van overtuigd dat iedereen ze grondig heeft gelezen. Ik wens alleen de zwaartepunten van ons toekomstperspectief te beklemtonen.

Eerst en vooral een korte situatieschets. Heel wat mensen zijn onvoldoende geïnformeerd over de sterk veranderende situatie in Brussel. Officieel woont iets minder dan 10 procent van de bevolking in Brussel; het bevolkingsaantal stijgt exponentieel en zal blijven stijgen tot ruim 1.200.000 in 2020. Als we kijken naar de evolutie van de laatste twee à drie jaar, dan zien we dat er jaarlijks bijna 40.000 mensen bijkomen, of op twee jaar tijd het equivalent van een stad als Leuven, wat dus wel een enorm snelle bevolkingsaan-groei vertegenwoordigt. Onze bevolking verjongt ook, een kwart van de Brusselse bevolking is nu jonger dan twintig en spijtig genoeg verarmt de bevolking eveneens. Alle parameters die we desbetreffend de jongste dagen hebben gezien, wijzen helaas in die richting. Ander negatief element is het feit dat de werkloosheidsgraad de hoogste is van het land: meer dan een kwart van de bevolking heeft een inkomen onder de armoedegrens, een derde van de kinderen groeit op in een gezin zonder inkomen uit arbeid.

In het verlengde van de verjonging van de bevolking stijgt ook de totale schoolbevolking met gemiddeld één procent per jaar. Het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum BRIO berekent nu de behoefte aan bijkomende capaciteit tegen 2015 op 15.000 extra plaatsen. Uit een studie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest blijkt dat er nog meer bijkomende plaatsen noodzakelijk zullen zijn dan de voorziene 15.000. De samenstelling van de schoolpopulatie in het Nederlandstalig, maar ook in het Franstalig onderwijs is de voorbije jaren steeds kosmopolitischer, diverser, meertaliger en veelkleuriger geworden. Dat is eigenlijk niets anders dan de weergave van de sociologische werkelijkheid in Brussel.

Als de Vlaamse Gemeenschap verhoudingsgewijs zijn maatschappelijke verankering in het Brussels onderwijslandschap wil handhaven, zouden er 3.000 nieuwe plaatsen moeten bijkomen in het Nederlandstalig onderwijs, en 12.000 in het Franstalig onderwijs.

Ik duid die ambitie bewust in termen van maatschappelijke verankering en maatschappelijk engagement, want daar gaat het over: over de vraag hoe groot, hoe groots, hoe open het engagement van de Vlaamse Gemeenschap en de reikwijdte ervan in haar hoofdstad wel mag zijn, wanneer we het hebben over het aanbieden van Nederlandstalig onderwijs en het ontwikkelen van kansen voor elk kind, ongeacht hun taalachtergrond, sociale thuissituatie en etnische origine. Uiteraard dient het doordacht en gerichte engagement van de Vlaamse Gemeenschap te worden gekaderd in een ruimere maatschappelijke reflectie, die moet worden gevoerd met alle betrokken actoren, dus naast de Vlaamse Gemeenschap ook de Franse Gemeenschap en de inrichtende machten van onderwijs in de hoofdstad - ik denk hierbij aan de gemeenten. Al die inrichtende machten zijn onze bevoorrechte partners. Uiteraard dient die complexe betrachting gepaard te gaan met een blijvende aandacht en een fundamentele zorg voor de kwaliteit van het Nederlandstalig en het Franstalig onderwijs.

In het kader van de federale pensioendiscussie zou iedereen gelukkig moeten zijn met de jonge Brusselse bevolking. Dank zij een degelijk onderwijs moet de jonge bevolking onze pensioenen veilig stellen. Kwalitatief onderwijs is het eerste en het beste antwoord op de problematiek van de pensioenen. Heel wat mensen zijn dat blijkbaar vergeten.

In die complexe grootstedelijke context voert de Vlaamse Gemeenschapscommissie een aanvullend, lokaal en flankerend onderwijsbeleid, dat openheid én kwaliteit mee wil blijven verzekeren en verzoenen. In diezelfde omgeving beweegt de VGC zich ook als inrichtende macht van leerplicht- en volwassenenonderwijs, met een aanbod dat veelal uniek is en derhalve bijzonder relevant.

Ik geef een beknopt overzicht van de belangrijkste uitdagingen van onderwijs en vorming in deze regeerperiode: het recht op kwalitatief onderwijs garanderen; kwaliteitsvolle ondersteuning op maat van Brussel; ruimte voor een brede school en brede ontwikkeling; een versterkte instroom; functionele en duurzame infrastructuur; sterke partnerschappen tussen sectoren, onderwijs, opleiding en andere partners; sociale vormen van werkgelegenheid en de VGC als inrichtende macht.

Het recht op kwalitatief onderwijs is een universeel basisrecht. De overheid speelt hierbij een cruciale rol door voldoende scholen en materialen te voorzien, goede leerkrachten aan te trekken, maximaal in te spelen op de maatschappelijke context en tegelijk werk te maken van gelijke onderwijskansen voor iedereen. Alle leerlingen, studenten en cursisten voldoende kansen bieden om zich optimaal te ontwikkelen is één van de grootste uitdagingen van goed onderwijs. Daarvoor hebben we natuurlijk een kwaliteitsvolle ondersteuning op maat van Brussel nodig. Kwaliteitsonderwijs is onderwijs dat erin slaagt dat leerlingen de eindtermen bereiken en dat een maximale leerwinst wordt gecreëerd bij alle kinderen en jongeren.

De VGC heeft in de loop der jaren een aantal belangrijke initiatieven genomen die gelijke en betere onderwijskansen nastreven voor elke leerling. Het Brussels Nederlandstalig onderwijs is echter geen eiland in de stad. De meertalige realiteit van Brussel en de positie van het Nederlands als voertaal zijn een uitdaging voor de verdere uitbouw en positionering van het onderwijsaanbod.

We moeten ook ruimte creëren voor een brede school en een brede ontwikkeling: leerlingen, studenten en cursisten moeten alle kansen krijgen om hun talenten te ontwikkelen en hun kennis en vaardigheden te ontplooiën in zeer diverse contexten. Onderwijs kan dat echter niet alleen. Daarom zullen dwarsverbindingen worden gelegd met andere beleidsdomeinen en zal er worden gewerkt aan een gemeenschappelijk inhoudelijk, organisatorisch en financieel kader, dat uiteindelijk moet resulteren in concrete acties waarbij afstemming, maximaal rendement, multifunctioneel gebruik van infrastructuur en een coherent subsidie- en communicatiebeleid trefwoorden zijn.

Wat de versterkte instroom betreft, moet de VGC een aanvullende rol spelen in het waarborgen van gelijke kansen bij de instroom in het Nederlandstalige onderwijs- en vormingsaanbod, en dit via promotie, gerichte communicatie naar kansengroepen, een goede overdracht van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs, een vlotte overgang van het secundair onderwijs en een gerichte instroom in opleidingen.

We hebben ook nood aan een functionele en duurzame infrastructuur. De vraag van de scholen naar goede infrastructuur blijft bijzonder groot. De VGC zal de inhaaloperatie voor de renovatie en verbouwing van scholen voortzetten, rekening houdend met de nieuwe noden en uitdagingen.

Sterke partnerschappen tussen sectoren, onderwijs, opleiding en andere partners zijn ook onontbeerlijk en daar wil de VGC mee inspanningen leveren om de kloof tussen onderwijs, opleiding en arbeidsmarkt te dichten. Deze uitdaging vergt echter een nauwe samenwerking met andere overheden, zoals de Vlaamse Gemeenschap, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Cocof, en uitwisselingen en discussies met de andere grotere steden in Vlaanderen, Antwerpen en Gent.

We moeten ook aandacht blijven schenken aan de sociale vormen van werkgelegenheid, want de economische crisis treft in eerste instantie diegenen die het nu al moeilijk hebben om zich op de arbeidsmarkt te handhaven.

Ten slotte is de VGC ook inrichtende macht en zal zij ook tijdens deze regeerperiode haar verantwoordelijkheid opnemen en binnen haar onderwijsinstellingen kwaliteitsvol onderwijs op maat van Brussel garanderen.

Wie in deze nota grasduint, zal de veelheid aan initiatieven zien, maar merkt ook de doordachte beleidsvisie die er achter zit. We willen die openheid blijven koppelen aan kwaliteitsbewaking. Wie dat ontkent, is eigenlijk te kwader trouw.

Het inleidend citaat op de voorpagina van de nota luidt: “Wanneer het over de toekomst gaat, zijn er drie soorten mensen: zij die laten begaan, zij die dingen mogelijk maken en zij die nadien verwonderd toekijken”. Het College, en de volledige meerderheid, willen behoren tot ‘*those who make things happen*’, zij die er alles aan doen om het te doen slagen, om van het boeiende en ingewikkelde verhaal van het Nederlandstalig onderwijs in de hoofdstad een waarachtig verhaal te maken van gelijke kansen voor alle kinderen. Al onze kinderen hebben recht op kansen op maatschappelijk succes, intellectuele vrijheid en verrijking, vooruitgang en geluk.

De VGC en de Vlaamse Gemeenschap moeten de maatschappelijke ambitie blijven koesteren om verder werk te maken van een efficiënt, resultaatgericht en doortastend onderwijsbeleid, waarbij openheid en kwaliteit hand in hand gaan. Ik meen dat de VGC alleen zo, met vertrouwen en visie, de toekomst tegemoet kan gaan.

De heer Jef Van Damme.- Ik kan niet zeggen dat deze beleidsnota slecht is, maar het is wel een beleidsnota van gemiste kansen. De nota toont voor het eerst ook aan dat de goednieuwsshow voorbij is. Tijdens de vorige regeerperiode klonk er bij de heer Guy Vanhengel, toenmalig collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, niets anders dan lof over het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Men pakte graag uit met projecten zoals het Gevelplan en ‘Plassen met klasse’, die nu worden voortgezet, maar ook de kwaliteit van het Brussels Nederlandstalig onderwijs werd voortdurend bejubeld. Ik citeer: “Wij kampen met dezelfde problemen als de andere grootsteden, maar we scoren vaak zelfs beter dan de concentratiescholen in Vlaanderen”, of “De ouders blijven hun vertrouwen stellen in onze scholen” en “Ik moet zeggen dat de leerkrachten die in ons Brussels Nederlandstalig onderwijs hebben gestaan zeer gegeerd zijn. Dankzij de praktijkervaring die ze hier hebben opgedaan, zijn het topleerkrachten geworden op het toppunt van hun pedagogische kennis en vaardigheden”.

Vaak waren dat terechte uitlatingen, maar wat vooral opviel was dat het Brussels Nederlandstalig onderwijs een succes was, wat vooral de verdienste was van de collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs. We zijn nu 2 jaar verder en de boodschap luidt totaal anders.

In *De Standaard* van 24 februari 2010 gaf de heer Jean-Luc Vanraes de volgende kop: “Het Brussels onderwijs in de *shit*.” Dat is de schuld van de Vlaamse Gemeenschap. De collegevoorzitter heeft volgens zijn partij niets te zeggen over onderwijs. Zijn partij doet er in het partijblad alles aan om de bevoegdheden te minimaliseren, terwijl de collegevoorzitter zich graag profileert als Brussels minister van Onderwijs. Ik begrijp het niet meer. Als het goed gaat is het dankzij de collegevoorzitter, als het slecht gaat is het de fout van anderen.

De Vrije Brusselaar schrijft dat het Lokaal Overlegplatform rechtstreeks afhangt van Vlaams minister Pascal Smet en dat de collegevoorzitter daarmee niets te maken heeft. Nochtans is het de collegevoorzitter die rechtstreeks betaalde voor het aanmeldingssysteem. Dat is toch zeer opvallend en helemaal niet correct.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Zeer juist: ik betaalde!

De heer Jef Van Damme.- In de beleidsnota staat: “Samenwerking en wederzijdse betrokkenheid tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap zijn van essentieel belang”. Ik ben het daarmee volkomen eens, maar tot nog toe heb ik daarvan jammer genoeg weinig gemerkt. In de pers wordt alleen geschoten op de Vlaamse minister van Onderwijs. Als de VGC met de Vlaamse Gemeenschap wil samenwerken, zal men eerst zelf orde op zaken moeten stellen. Er zou dan in eerste instantie binnen de meerderheid meer consensus moeten zijn. Die is er momenteel niet. De enige overeenkomst is dat men een gemeenschappelijke vijand heeft gekozen, namelijk de Vlaamse minister voor Onderwijs. Daarmee verbergt de meerderheid haar verdeeldheid.

Als er een paar voorbeelden worden gegeven, merken we dat de tegenstellingen komen bovendien. In een interview met de heer Jean-Luc Vanraes las ik: “Ik vind dat het percentage van 45 % voorrang voor Nederlandstaligen moet worden opgetrokken.” Een paar weken later zei mevrouw Elke Van den Brandt in deze Raad: “De moeder in mij kan zich wel ergens vinden in het pleidooi voor meer voorrang voor Nederlandstalige ouders, maar de politica in mij zegt dat dit geen denkspoor is dat we kunnen volgen.”

Elke Van den Brandt.- Ik wil een persoonlijk feit inroepen. De heer Jef Van Damme blijft zich erover verbazen dat de meerderheidspartijen van mening kunnen verschillen. Ik wil hem zeggen dat dit klopt, en dat de situatie gezond is.

De heer Jef Van Damme.- U geeft dat dus toe. Ik zal nog een ander voorbeeld geven. Collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes verklaarde: “Het kan niet dat Nederlandstalige ouders in Brussel niet meer de vrijheid hebben om te kiezen tussen een katholieke school of een atheneum.” Over het garanderen van die keuzevrijheid voor anderstalige ouders heeft hij het jammer genoeg niet. Mevrouw Elke Van den Brandt zei daarentegen: “We moeten rekening houden met de meertaligheid en het grote aantal kansarmen in de bevolking. Het is onze verantwoordelijkheid om ook aan anderstaligen Nederlandstalig onderwijs aan te bieden.” Ik vraag mij dan af of ook die anderstaligen keuzevrijheid krijgen? Krijgen zij evenveel kansen om zich in te schrijven in scholen die zij kiezen of geldt die keuzevrijheid alleen voor Nederlandstalige ouders? Hierover bestaat grote onduidelijkheid.

Er staan verschillende contradicties in de beleidsnota. Men pleit voor het behoud van het marktaandeel van één vijfde van het aantal Brusselse kinderen in het Nederlandstalig en vier vijfden in het Franstalig onderwijs. Er moeten dus enorm veel scholen worden bijgebouwd. Elders in de beleidsnota wordt echter gesproken over ‘gerichte uitbreiding’, wat wordt voorgesteld door Vlaams minister Pascal Smet. Ik begrijp die tegenstelling in de beleidsnota niet.

De collegevoorzitter wilt het percentage van 45% optrekken – door voorrang te geven aan Nederlandstaligen – en tegelijk de capaciteit uitbreiden. Het gevolg is dat er meer concentratiescholen zullen komen, enerzijds met Nederlandstalige ouders en anderzijds met anderstalige ouders. Als de 45%-regel wordt opgetrokken, zal er een grotere segregatie van de samenleving komen, waardoor het geloof in een gemengde samenleving met gemengde scholen wordt opgegeven.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Er moeten dus geen scholen worden bijgebouwd? (*Onderbrekingen*)

De heer Jef Van Damme.- De beleidsnota is onduidelijk, biedt geen oplossingen en laat prangende vragen onbeantwoord. De nota staat vol met begrippen, beweringen en principes, maar concrete maatregelen ontbreken vaak.

De collegevoorzitter staat achter de sociale mix. Wanneer is de sociale mix in het onderwijs bereikt? Er wordt nergens gedefinieerd wat een ‘goede sociale mix’ is, zodat de betekenis onduidelijk is. Door het begrip niet in te vullen, is het nietszeggend. Als we het beleid zo blijven voeren, zullen we nog meer concentratiescholen krijgen.

Ik vind het zeer spijtig dat er in de beleidsnota niets concreet staat vermeld over projecten zoals ‘School in zicht’, een goed project dat gelanceerd werd in Antwerpen en vorig jaar ook in Brussel werd toegepast. Gemeenten zoals Anderlecht, Koekelberg en Sint-Jans-Molenbeek stellen voor om ‘School in zicht’ ook actief te ondersteunen vanuit de VGC. Dat werd niet opgenomen in de beleidsnota, maar ik hoop dat de collegevoorzitter deze concrete maatregel desondanks toch een kans wilt geven. Uit de beleidsnota kan ik dat alvast niet opmaken.

Het masterplan voor de capaciteitsuitbreiding in het onderwijs, aangekondigd in januari 2010, wordt evenmin vermeld in de beleidsnota. Een echte Brusselse minister van onderwijs zou al lang met resultaten naar buiten zijn gekomen. In Antwerpen en Gent is dat wel gelukt en heeft men concrete actieplannen die in samenwerking met de Vlaamse minister van Onderwijs werden opgesteld. Ik wacht nog altijd op het voorstel dat de collegevoorzitter zal doen aan de Vlaamse minister van Onderwijs.

Ook inzake de evaluatie van de aanmeldprocedure speelt de collegevoorzitter een rol. Hij heeft de procedure mee ondersteund door een belangrijke financiële bijdrage van 300.000 euro te leveren. De website heeft jammer genoeg zeer slecht gewerkt. De collegevoorzitter kan daar iets aan doen. Hoe staat het daarmee? Heeft hij het betrokken bedrijf reeds in gebreke gesteld en een initiatief genomen om het voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen? Ik denk het niet, vermoedelijk omdat de VGC deels zelf in de fout ging.

Wat is de visie van de collegevoorzitter op de inschrijfprocedure van volgend jaar? Ik heb daarover nog niets gehoord, terwijl dit toch een zeer prangende vraag is die nu moet worden gesteld. Zoniet staan we in januari 2011 weer voor grote problemen. In de beleidsnota wordt daarover niet gesproken. Zal de collegevoorzitter de aanmeldprocedure financieel en organisatorisch blijven ondersteunen? Er is momenteel geen visie over het inschrijf-beleid, één van de grootste uitdagingen in Brussel. De collegevoorzitter is daarvoor wel degelijk bevoegd. Hij hoeft daarvoor geen rekening te houden met de Vlaamse minister van Onderwijs.

Mijn conclusie is dat de beleidsnota niet de juiste vragen stelt: hoe garanderen we de kwaliteit in ons Nederlandstalig onderwijs, hoe vermijden we concentratiescholen en wat kunnen we doen om ook de kwaliteit in samenwerking met het Franstalig onderwijs te verbeteren? De beleidsnota geeft geen antwoorden, maar slechts enkele aanzetten. Ik vind dit een gemiste kans. Wij zullen deze beleidsnota dan ook niet goedkeuren.

Mevrouw Els Ampe.- In de VGC worden we eigenlijk geconfronteerd met één probleem, namelijk plaatsgebrek: plaatsgebrek in het onderwijs, plaatsgebrek in de kinderopvang, plaatsgebrek in de ouderenzorg. Eigenlijk is dat geen politiek, maar een logistiek probleem. Om dat logistieke probleem op te lossen, dragen alle partijen hier aanwezig – met uitzondering van het Vlaams Belang – een verantwoordelijkheid, want in de VGC is er een meerderheid van Open Vld, CD&V en Groen! terwijl er in de Vlaamse Gemeenschap een meerderheid is van sp.a, NV-A en CD&V. Als al deze partijen samenwerken, kan het logistieke probleem van het plaatsgebrek worden opgelost.

Ik denk dat de collegevoorzitter ook de aanzet daartoe geeft. Hij zegt met een masterplan naar buiten te komen waarin hij een aantal voorstellen zal doen om ervoor te zorgen dat het plaatsgebrek wordt opgelost. Hij kan dat niet alleen, er is ook nog altijd een Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs. De collegevoorzitter is ook geen schepen, zoals bijvoorbeeld de heer Van Damme schepen is in Sint-Jans-Molenbeek en zoals er schepenen van Onderwijs zijn in Antwerpen of Gent. Die schepenen van Onderwijs hebben allemaal eigen scholen die ze kunnen uitbreiden of eventueel inkrimpen. De VGC heeft geen eigen scholen, behalve dan Kasterlinden en het Coovi. Daarom is het goed dat de collegevoorzitter het initiatief neemt om een masterplan uit te werken om samen het probleem op te lossen. Zonder samenwerking en door aldoor te zeggen dat de VGC met een oplossing moet komen, wetend dat de VGC niet bevoegd is voor Onderwijs, zullen we er niet komen. Al onze partijen moeten samenwerken om het logistieke probleem aan te pakken.

Tot zover het probleem van de kwantiteit. Er is uiteraard ook het probleem van de kwaliteit. Kwaliteitsbewaking is essentieel, zowel bij producten als bij scholen: men moet ervoor zorgen dat de kwaliteit van het onderwijs altijd gegarandeerd is. Dat is niet iets dat stilstaat: de arbeidsmarkt verwacht vandaag iets anders dan 50 jaar geleden. Wat onderwezen wordt, verandert met de dag en moet mee evolueren. Op dat vlak heeft de VGC de laatste jaren een zeer grote inspanning geleverd in een ondersteunende functie. Ik lees in de beleidsnota dat er verder zal worden gewerkt aan huiswerkondersteuning, taalondersteuning, het terugdringen van de schooluitval en spijbelen, investeren in modern schoolmateriaal... Dat laatste is essentieel voor de technische opleidingen, waar men soms nog werkt met materiaal uit het stenen tijdperk, terwijl de privé-ondernemingen mensen zoeken met kennis van nieuwe technieken en nieuwe materialen. Ik lees dat de VGC haar inspanningen zal voortzetten. Dat lijkt me toch een positieve zaak, wat niet wil zeggen dat de aandacht voor de kwaliteit moet verslappen, integendeel. Net omdat veel kinderen een taalachterstand hebben, is het noodzakelijk dat we daarin meer investeren en dat we aan de Vlaamse Gemeenschap vragen om ons daarin te ondersteunen.

Wat de concentratiescholen betreft, ben ik het eens met diegenen die zeggen “*Live how you preach*”. Als je er zelf als politicus van overtuigd bent dat de multiculturele samenleving goed is, als je daarin gelooft, dan is het niet meer dan normaal dat je ook je eigen kinderen naar een concentratieschool stuurt. Ik vind dat je dat als politicus moet doen. Als je daarin gelooft, is er geen enkel probleem. (*Onderbrekingen van de heer Fouad Ahidar en de heer Dominiek Lootens-Stael*) Ik wil op dat vlak alleszins consequent zijn.

Daarnaast spreekt de nota op het vlak van de kwantiteit van een ‘gerichte uitbreiding’. Er is sprake van een gemeenschappelijke inspanning, een inspanning van de Vlaamse Gemeenschap, de VGC én de Franse Gemeenschap om al die kinderen die thuis Nederlands noch Frans spreken, onderwijs te kunnen aanbieden. We kunnen het ons niet veroorloven om tegen mensen die aan onze deur komen kloppen te zeggen dat we geen onderwijs organiseren voor hun kinderen. We moeten er gewoon voor zorgen dat die plaatsen gecreëerd worden daar waar ze nodig zijn. ‘Gericht’ betekent ook: op die plaatsen waar het grootste plaatsgebrek is. Ik denk dan bijvoorbeeld aan het centrum van Brussel, aan Laken, aan Etterbeek, ... Het is natuurlijk belangrijk dat de middelen gericht geïnvesteerd worden waar nu veel mensen in de virtuele wachtrij staan, want het inschrijfbeleid via het internet is natuurlijk een virtuele wachtrij.

Normalerwijze zou de VGC het initiatief van de Vlaamse Gemeenschap moeten afwachten, maar dat hoeft natuurlijk niet noodzakelijk. Ik vind het goed dat de collegevoorzitter de koe bij de horens vat en zegt: “Ik spreek de gemeenten aan, ik vraag ook waar er schepenen zijn die een extra inspanning willen leveren en ik zal een plan voorleggen aan de minister van Onderwijs”. Ik hoop natuurlijk – en de hele Open-Vld-fractie met mij – dat de Vlaamse minister van Onderwijs zal meewerken aan dit plan om ervoor te zorgen dat wij in Brussel dit logistieke probleem kunnen oplossen. Ik zie niet in welk ander politiek probleem er zou kunnen bestaan om voor alle kinderen onderwijs te voorzien.

Ik dank de collegevoorzitter voor het vele cijfermateriaal. In de bijlagen zit heel wat nuttige informatie, nieuwe gegevens, maar ook cijfers die vermoedens bevestigen. Ik pik er enkele uit. Ik merk dat er de jongste jaren steeds minder hogeschool- en universiteitsstudenten de weg naar Brussel vinden, terwijl het totaal aantal studenten in België toeneemt. Natuurlijk heeft dit te maken met de reputatie van Brussel. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om Brussel te promoten als studentenstad, om de reputatie van Brussel hoog te houden en aan te tonen dat we hier kwaliteit kunnen aanbieden. Wij zijn trouwens de enige stad in het Vlaamse onderwijslandschap die beschikt over een echte campus naar Amerikaans model. De VUB heeft bijvoorbeeld een campus waar alle verschillende hogeschool- en universiteitsopleidingen worden gegroepeerd. Dat is een troef die weinig wordt uitgespeeld. Gent noch Leuven hebben dat. Ook de campus van het Rits is uniek: een campus in het centrum van de stad, dicht bij heel wat uitgaansmogelijkheden en andere culturele activiteiten. Wij hebben heel wat troeven en wij moeten die uitspelen.

Daarnaast zag ik ook dat de cursussen ‘Nederlands als tweede taal’ een enorm succes kennen en steeds populairder worden. Dat zouden we duidelijk moeten maken in Vlaanderen, want veel Vlamingen denken nog steeds dat Franstaligen en anderstaligen weigerachtig en zelfs vijandig staan tegenover het Nederlands, terwijl het succes van de cursussen toch duidelijk aantoont dat mensen heel positief staan tegenover het Nederlands en inzien dat het economisch heel belangrijk is om Nederlands te leren. Daarom mijn oproep om nogmaals duidelijk te zeggen: kijk eens hoe populair het Nederlands is. Wij moeten wat assertiever zijn en trotser zijn op onze taal.

In Brussel zijn er inderdaad veel spijbelaars, maar het percentage ligt gelukkig lager dan in de andere steden. Hier speelt duidelijk een grootstedelijke problematiek: Gent en Antwerpen kennen ook heel wat spijbelaars. Zoals in de nota wordt voorgesteld, moeten we ons niettemin blijven inzetten om spijbelgedrag tegen te gaan. Toch is het ook een zekere geruststelling vast te stellen dat het in Brussel niet erger is dan in Gent of Antwerpen. We hebben hier altijd de neiging onszelf te beklagen en te denken dat alles in Brussel slecht is. Er loopt hier natuurlijk zeer veel fout, maar af en toe is het ook een hart onder de riem om vast te stellen dat we toch niet de slechtste leerling van de klas zijn.

Ik wil de collegevoorzitter feliciteren met zijn nota. Ik hoop dat hij zo snel mogelijk met dat masterplan zal komen. De Open-Vld-fractie zal de nota uiteraard goedkeuren.

De heer Dominiek Lootens-Stael. -Van ons wordt wel vaker gezegd dat we een baksteen in de maag hebben: het bijbouwen, in dit geval van scholen, is voor de VGC uitgegroeid tot een ware obsessie, een leidmotief waarrond het beleid van de komende 5 jaar zal draaien. Zelfs het fundamentele recht op onderwijs wordt ten dienste gesteld van de bouwdrang van de commissie, die zal uitmonden, zo kan ik het voorgestelde beleid nog het best samenvatten, in het leveren van meertalige burgers op maat voor de arbeidsmarkt.

Wanneer het onderzoek van een aangekondigd probleem – dat van de voorspelbare bevolkingsexplosie in de hoofdstad – zich beperkt tot het tellen van plaatsen en voor de oplossing van dit probleem enkel wordt gezocht naar simplistische antwoorden, dan kan inderdaad moeilijk een ander resultaat verwacht worden. Dit probleem heeft de partij van de collegevoorzitter veel te laat zien aankomen en nu wordt er achter de feiten aangelopen.

Van een beleidsnota verwacht ik echter meer. Het beleid van de komende 5 jaar moet niet alleen de huidige problemen aanpakken, maar ook anticiperen op de toekomst, het Nederlandstalig onderwijs van morgen voorbereiden. Daar had ik het zoeken naar.

Ik heb in deze beleidsnota, veeleer dan naar bakstenen, vruchteloos gezocht naar een dimensie die onlosmakelijk verbonden is met de rol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel. Dat is niet zozeer het bouwen van scholen voor de volledige en zeer diverse anderstalige bevolking van het gewest, maar in eerste instantie het tegemoet komen aan de behoeften van de Vlamingen in de hoofdstad en het veilig stellen van hun belangen.

Uit de actualiteit van de laatste maanden is overduidelijk gebleken dat het met het vervullen van de basisbehoeften van deze Vlamingen, met het nastreven van hun fundamenteel recht op onderwijs, slecht gesteld is. We hadden dan wel geen wachtrijen en kampeertoe-standen aan de schoolpoorten, de virtuele chaos was er niet minder om. Meer dan ooit regende het klachten van ouders bij alle mogelijke diensten. Hun noodkreet is zeer duidelijk: Vlaamse ouders willen plaats voor hun kinderen in de Nederlandstalige scholen.

Op de vraag of die plaats er is, is het antwoord eenvoudig: ja. Er is voldoende plaats voor alle Vlaamse kinderen in onze scholen. Maar, dien ik vast te stellen bij het lezen van de beleidsnota die vandaag ter discussie voorligt, de Vlaamse Gemeenschapscommissie doet er niets aan om die plaats bij voorrang voor te behouden voor de Vlamingen in Brussel. Hoogstens kondigt men een doorgedreven internetinspanning aan, een oplossing voor het onesthetisch probleem van de wachtrijen voor de schoolpoorten bij de jaarlijkse inschrijvingsrace. Voor de rest laat men het probleem onaangeroerd. Een weinig hoopvol signaal voor de Vlamingen die er, voorlopig nog, voor kiezen om in Brussel te blijven wonen, maar zich nu reeds al te vaak gedwongen zien om hun kinderen buiten Brussel naar school te sturen.

Ik – en waarschijnlijk vele Vlamingen met mij – had liever in de beleidsnota gelezen dat de VGC, in de plaats van zich het lot van 300.000 Brusselaars van heel divers pluimage aan te trekken, zich in de eerste plaats zou inlaten met het lot van de Vlamingen in de hoofdstad. Ik had ook gehoopt dat het streven naar een kwaliteitsvol onderwijs zich niet zou beperken tot het afleveren van “meertaligen naar Brusselse normen”. Kwaliteitsvol onderwijs bereikt men door voldoende Nederlandstalige leerlingen naar onze scholen te halen en ze daar te houden. Dat is in het voordeel van de Nederlandstaligen, maar ook van de anderstaligen die alleen op die manier voldoende Nederlands kunnen opsteken op de Nederlandstalige school, zoniet komen beide groepen bedrogen uit.

Uiteraard is het belangrijk dat onze jongeren meertalig worden. Uiteraard bevordert dit hun kansen op de arbeidsmarkt. Alleen moet men vaststellen, en de beleidsnota geeft het zelf aan, dat het niveau van het Nederlands - de taal die men toch eerst moet verwerven vooraleer men met succes vreemde talen kan aanleren - bedroevend laag is. Een academisch niveau wordt blijkbaar nog zelden gehaald. De beleidsnota onderstreept immers zelf de noodzaak om het taalniveau van eerstejaarsstudenten in hogescholen en universiteiten bij te schaven. Dit niveau dient echter eigenlijk al na afloop van het secundair verworven te zijn. In het Brussels hoofdstedelijk gewest blijkt dit dus niet het geval te zijn. Men kan mij opnieuw van slechte wil verdenken maar ik sta niet alleen wanneer ik dit zeg. Op dit vlak ligt een duidelijke taak weggelegd voor de VGC.

In de eerste plaats mag er niet gestreefd worden naar de vorming van 'meertaligen'. Er dient in de eerste plaats een voldoende niveau van Nederlands onderwezen te worden. Dit is echter praktisch niet haalbaar wanneer de spoeling aan Nederlandstaligen te dun wordt in de scholen. Het halen en bewaken van de Brusselnorm is lovenswaardig. Men mag er zich echter niet blind op staren. Het behalen van een goed onderwijsniveau is nog belangrijker. Dit is alleszins wat de ouders van de overheid verwachten. Dit niveau haalt men evenwel niet wanneer onze scholen onvoldoende Nederlandstaligen tellen.

Het heeft dus zin in om meer scholen bij te bouwen, wanneer de Vlaamse bevolking blijft afnemen. Alleen het bestendigen van de aanwezigheid van voldoende Nederlandstaligen in ons onderwijs biedt een waarborg op kwaliteit. Dit vergt geen bijkomende infrastructuur.

De Vlamingen in het Brussels hoofdstedelijk gewest moeten stoppen met zich, op het vlak van onderwijs, een aantal verplichten te laten opdringen. Meestal gebeurt dit onder het mom van de zogenaamde Brusselnorm. Eigenlijk zijn het immers de Franstaligen die een aantal zaken zouden moeten uitvoeren. Op deze manier worden, weer eens ten nadele van de eigen, Vlaamse gemeenschap nieuwe verdoken transfers georganiseerd. Uiteindelijk heeft niemand baat bij dit beleid. Zeker onze kinderen, om wie uiteindelijk onderwijs toch dient te draaien, zijn er de dupe van.

Uiteraard is het niet de bedoeling om de deur naar de Nederlandstalige school gesloten te houden voor anderstaligen. Maar behalve een schuchtere verwijzing naar de engagementsverklaring die vanaf 2010 zal gevraagd worden van de ouders, vind ik in de beleidsnota geen enkele verwijzing naar een taalvoorwaarde voor toetreding tot onze scholen. In deze verwijzing staat trouwens te lezen dat er opnieuw taallessen zullen worden aangeboden. Het lijkt er dan ook op dat het volledige Nederlandstalig onderwijs in het Brussels hoofdstedelijk gewest wordt omgebouwd tot één grote taalschool.

Is men van plan om, zonder enige vereiste, een verdere overrompeling van anderstaligen over voorafgaandelijke taalkennis te blijven ondergaan? Of gaat men er eindelijk naar streven om hier een minimum aan voorwaarden op het vlak van taalkennis te stellen? Gaat men ernaar streven om taaltoetsen, taalbaden, voorbereidende taaljaren, of wat dan ook, in te voeren? Of blijft men telkens, bij elke nieuwkomer, opnieuw verder ploeteren vanaf het niveau nul op het vlak van de kennis van het Nederlands?

Als men de beleidsnota leest, dan krijgt men de indruk dat in het Brussels hoofdstedelijk gewest enkel nog aan taalonderwijs wordt gewerkt. Over andere materies wordt met geen woord gerept. Men maakt meertalige burgers; men bereidt jongeren, desnoods ludiek, voor op het – uiteraard meertalig – bedrijfsleven. Daar blijft het echter bij. Deze beleidsnota heeft, in dit opzicht, op vele plaatsen veel weg van een orderboek voor een ultraliberaal werkgeverssyndicaat.

De beleidsnota heeft veel oog en aandacht voor het belang van de meertalige arbeidsmarkt. In een onderwijsbeleid, deze naam waardig, dient het kind centraal te staan. Aandacht voor zijn of haar ontwikkeling, overeenkomstig met zijn of haar persoonlijke aspiraties en capaciteiten, is hierbij van kapitaal belang. De meertalige behoeften van de economie zijn hieraan ondergeschikt. Onze samenleving heeft niet alleen behoefte aan polyglotten. Jongeren die ook andere talenten succesvol kunnen ontwikkelen, zijn cruciaal. Dat is de taak van een ‘brede’ school. Men hoeft geen onderwijs te bieden aan een brede waaier van anderstaligen.

Wanneer de ambitie van het onderwijs er enkel uit bestaat om kinderen klaar te stomen in functie van de ‘verwachtingen van de bedrijven’, voor de arbeidsmarkt en niet voor hun eigen toekomst. Wanneer men onvoldoende oog heeft voor hun algemene ontwikkeling als mens, is het niet verwonderlijk dat ouders terughoudend zijn om hun kinderen aan het TSO of het BSO toe te vertrouwen.

Ik heb uit de beleidsnota voornamelijk onthouden dat men vooral scholen wil bijbouwen. Men heeft het vooral over functionele en duurzame scholen, gestimuleerd tot ‘rationeel energieverbruik en binnenklimaat. Wat bedoelt men overigens met dit laatste? Voor mij blijft het echter een mysterie met welke leerkrachten men deze scholen hoopt te bemannen. Het aantal vacatures in het Nederlandstalig onderwijs oogt nu al indrukwekkend. Als men er dan binnen afzienbare tijd nog eens 3000 leerlingen bij krijgt, wordt de toestand pas echt hopeloos. De vorming van nieuwe leerkrachten neemt heus heel wat meer tijd in beslag dan de bouw van nieuwe scholen.

Zowel voor de toekomstige als voor de huidige leerkrachten is de beleidsnota op inhoudelijk gebied, bijzonder zwak onderbouwd. De klachten van de leerkrachten zijn nochtans voldoende gekend. Waardering en ondersteuning zullen niet volstaan om aan de verzuchtingen van potentiële Brusselse leerkrachten tegemoet te komen. Ook hier kan niet naast het feit gekeken worden dat de klachten van de leerkrachten en het wegblijven van nieuwe kandidaten nauw samengaan met de samenstelling van de schoolpopulatie in onze scholen. Ook hier kan alleen een meer Vlaams georiënteerd beleid echt soelaas bieden. Een dergelijk beleid wordt in deze nota helaas niet eens overwogen.

Een positieve ingesteldheid is een mooie eigenschap. Realiteitszin is voor een politicus echter van een nog groter belang. Uit de vaststelling dat het Nederlandstalig onderwijs veel burgers uit het Brussels hoofdstedelijk gewest aan zich voorbij zal zien gaan, trekt collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes de voorbarige conclusie dat dit “de maatschappelijke positie en de erkenning van het Nederlands in deze stad” zal ten goede komen. Enige realiteitszin dwingt ons om deze stelling veeleer af te doen als een vrome wens. In werkelijkheid is ze onmogelijk te realiseren.

Onze scholen bieden misschien onderwijs aan vele jongeren. Voor velen onder hen blijft het Nederlands echter de schooltaal. Het Nederlands wordt nooit meer dan een taal die ze elders nooit gebruiken of horen. Met een dergelijk onderwijs komt er geen enkele verbondenheid met de Vlaamse Gemeenschap tot stand. In tegenstelling tot het Franstalig onderwijs dat ooit fungeerde als verfransingsmachine ten opzichte van de Vlamingen, zal het Nederlandstalig onderwijs nooit ‘Vlamingen maken’ of ‘Vlamingen creëren’.

De toekomst voor de Vlaamse kinderen in het Brussels hoofdstedelijk gewest ziet er, in tegendeel, slechter uit dan ooit. Het is professor Jan Hertogen - en niet het Vlaams Belang - die voorspelt dat het Brussels hoofdstedelijk gewest tegen 2020 voor 85 procent uit allochtonen zal bestaan. Deze allochtonen zullen wellicht minder dan ooit Nederlands spreken. Als sommigen onder hen hun zin krijgen, verdwijnen we zelfs helemaal uit het straatbeeld.

Met een dergelijk vooruitzicht vindt het Vlaams Belang het dan ook bijzonder kortzichtig dat de VGC geen primordiaal belang hecht aan de eigen Vlaamse gemeenschap. In de toekomst zullen de Vlamingen, meer dan ooit, dé minderheidsgroep in het Brussels hoofdstedelijk gewest uitmaken. Ik herhaal het: een positieve ingesteldheid is fijn, realisme is echter waardevoller.

Het Vlaams Belang kan in deze omstandigheden dan ook bezwaarlijk de voorliggende beleidsnota goedkeuren.

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik heb de beleidsnota van collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes met heel wat interesse gelezen. Er is al heel wat inkt gevloeid en er is al heel wat gedebatteerd over het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels hoofdstedelijk gewest. De beleidsnota van de collegevoorzitter is op zijn minst ambitieus te noemen. Misschien is hij zelfs wat te ambitieus om alles wat erin staat in één legislatuur te verwezenlijken. Dit is echter goed. Een dergelijke beleidsbrief geeft immers duidelijk aan dat de collegevoorzitter een aantal noden en thema's wenst aan te pakken.

Bij het lezen van het document herkende ik heel wat problemen en thema's die men het hoofd moet bieden. Over een aantal andere zaken verschillen we wellicht van mening. Vooral over de aanpak van het capaciteitsvraagstuk zullen we ongetwijfeld de degenen nog kruisen. Maar ook op dat vlak zijn de geschillen zeker niet onoverbrugbaar.

Voor de CD&V-fractie is – laat daar geen twijfel over bestaan - elk kind dat in het Brussels hoofdstedelijk gewest opgroeit, belangrijk. Net daarom is de opvang en oplossing van het capaciteitsvraagstuk de gedeelde zorg en de gedeelde verantwoordelijkheid met de Franstalige Gemeenschap. Zoals reeds eerder gesteld, is CD&V zeker niet gekant tegen een gerichte capaciteitsuitbreiding. Op voorwaarde dat het GOK-decreet wordt gewijzigd, dat een stuk van de autonomie aan de directies wordt teruggegeven en vooral als de garantie wordt gegeven dat de ouders hun kind in een school naar keuze kunnen inschrijven, wil de CD&V-fractie hieraan meewerken.

Ook de zogenaamde verklaring op eer had CD&V graag anders gezien. De huidige verklaring op eer werkt gewoonweg niet. De CD&V-fractie heeft dan ook onlangs voorgesteld om een aantal objectieve parameters in de bouwen. Collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes heeft hier in het verleden trouwens ook al voor gepleit. Zo zijn wij er voorstander van om te kijken naar de schoolloopbaan van een van beide ouders. Als een van beide ouders een diploma heeft uit het Nederlandstalig onderwijs of een aantal jaren heeft school gelopen in het Nederlandstalig onderwijs, zou het desbetreffende kind voorrang krijgen.

Tegelijkertijd is de CD&V-fractie ook vragende partij dat de inschrijvingsprocedure opnieuw wordt aangepast. Zo zouden er opnieuw aparte periodes moeten komen voor Nederlandstaligen, broers en zussen en GOK-kinderen. Dit schooljaar kon iedereen op hetzelfde ogenblik inschrijven. Het is algemeen geweten dat dit voor heel wat onduidelijkheid en chaos zorgde.

Scholen zijn heel wat meer dan bakstenen. Onderwijs zonder mensen bestaat niet. Het tekort aan onderwijzend personeel is algemeen erkend. In het Brussels hoofdstedelijk gewest ligt dit tekort tienmaal hoger dan in de rest van Vlaanderen. Elk initiatief om dit tekort weg te werken, moet dan ook met beide handen genomen worden. Zo is CD&V er onder meer voorstander van om onderwijzend personeel meer steun te geven. Onderwijzen in het Brussels hoofdstedelijk gewest is nu eenmaal niet hetzelfde als onderwijzen in Diksmuide. Bij gesprekken met leerkrachten, krijgt men, los naar de vragen over de financiële verloning, de hartenkreet naar meer ondersteuning te horen. Enkel op die manier kan men omgaan met de complexe, meertalige, multiculturele realiteit van het Brussels hoofdstedelijk gewest.

Collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes stelt in zijn beleidsnota dat het tekort aan leerkrachten moeilijk in te schatten is. Hij somt daarbij enkele indicatoren op. Deze indicatoren zijn zeker correct. Ik ben echter zo vrij om hier nog een indicator aan toe te voegen. Ik heb het over het personeel dat niet over het gepaste diploma beschikt. In heel veel scholen onderwijzen er heel wat leerkrachten over vakken waarvoor ze niet zijn opgeleid. Ik denk hierbij aan een leerkracht Godsdienstwetenschappen die ook Aardrijkskunde moet geven. In een aantal gevallen vindt men immers gewoonweg geen geografen. Als kortstondige noodoplossing moet dit mogelijk zijn. Als dit echter op langere termijn, op structurele basis gebeurt, is dit nefast.

Als men het dan toch over bakstenen en capaciteitsuitbreidingen heeft, wil ik er toch ook voor pleiten om ook eens voldoende middelen te gaan besteden aan de renovatie van bestaande scholen. Een aantal van deze scholen bevindt zich immers in een lamentabele staat. Zo was ik onlangs nog bezoek op een school waar het water bij de directeur binnenstroomt als de conciërge een douche neemt. Dat zijn toch problemen die moeten worden aangepakt?

Ik heb vroeger reeds een aantal keren geïnterpelleerd over de huiswerkklassen. De *ad hoc*-projecten zouden moeten gekaderd worden in een bredere visie over huiswerkbegeleiding. De huiswerkbegeleiding is een belangrijke schakel in het GOK-onderwijs. Schoolprestaties van leerlingen hangen nog al te vaak af van externe factoren. Zijn ouders al dan niet goed opgeleid? Zijn ouders kansarm of kansrijk? De pedagogische draagkracht van ouders is nu eenmaal zeer verschillend. Ook de thuistaal en het culturele kapitaal spelen bij dit alles een belangrijke rol. CD&V is dan er ook een fervent voorstander van om, zeker in de moeilijke Brusselse context, de huiswerkbegeleiding verder uit te bouwen.

Collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes schrijft in zijn beleidsnota dat hij scholen de vrijheid wil geven om te experimenteren met projecten rond meertaligheid. Uiteraard moet meertaligheid gestimuleerd worden. Dit kan echter nooit betekenen dat men meertalig onderwijs gaat promoten.

Ook daar hebben we al over van gedachten gewisseld. Ik herhaal dat meertalig onderwijs een nobele gedachte is, waar niemand tegen kan zijn. Maar in de Brusselse situatie, waar het Nederlands voor de leerlingen al vaak de tweede of derde taal is, lijkt ons dat eigenlijk niet zo een goed idee. We willen wel streven naar een verhoging van die meertaligheid, door uitwisselingsprojecten, projecten met native speakers en andere middelen die daarvoor bestaan.

Een tijd geleden heb ik de cijfers opgevraagd over de spijbelproblematiek. Een 600-tal leerlingen doen aan absoluut schoolverzuim, ze zijn in geen enkele school ingeschreven en zijn misschien zelfs nog geen enkele dag naar school geweest. Als we daarbij ook het aantal leerlingen tellen dat spijbelt – problematisch, sporadisch of veelvuldig –, dan komen we natuurlijk aan een veel hoger cijfer. Ik weet dat de spijbelpreventieprojecten voor een groot deel gewestelijk zijn, maar ik zou toch willen vragen of de collegevoorzitter wil overleggen met zijn gewestelijke collega's en zijn collega's van de Franse Gemeenschap om de spijbelpreventieprojecten beter op elkaar af te stemmen. Ze zijn nu te versnipperd tussen de verschillende partners, namelijk de gemeente, de politie en de scholen. Er zou meer overleg moeten zijn en de projecten moeten beter gestroomlijnd worden. De bedoeling moet bovendien zijn om de leerlingen op de schoolbanken te houden en niet om achteraf te moeten remediëren om de spijbelaars terug op de schoolbanken te krijgen. De scholen moeten voldoende middelen krijgen om de leerlingen op de schoolbanken te houden, want zij staan het dichtst bij de kinderen. Dat is beter dan achteraf via allerlei externe vzw's kinderen opnieuw naar de schoolbanken te leiden, wat natuurlijk veel moeilijker is.

Hoe ziet de collegevoorzitter de rol van het Onderwijscentrum Brussel (OCB) in verband met de samenwerking tussen het Voorrangbeleid Brussel (VBB) en het Brussels Ondersteuningsnetwerk Secundair Onderwijs (Broso)? Ik merk dat de gevraagde beleidsraad wordt verengd tot een platform voor uitwisseling van expertise. Volgens onze fractie zouden de andere partners, zoals de pedagogische begeleidingsdiensten, mee in het bestuur moeten zitten van het OCB, zodat zij mee de lijnen zouden kunnen uitstippelen. Nu worden ze slechts sporadisch geconsulteerd. Bovendien blijft het OCB als onderdeel van de administratie een eigenaardige constructie. Wij zijn er voorstander van om dat te verzelfstandigen via een vzw-vorm.

Het valt op dat onze ASO-scholen heel wat leerlingen blijven aantrekken uit de rand, maar als die leerlingen in hun parcours overstappen naar het TSO en BSO, dan blijven ze helaas niet in Brussel maar keren ze terug naar hun geboortestreek. Ik pleit er dus voor om onze BSO- en TSO-scholen voldoende te ondersteunen en er vooral voor te zorgen dat de attractiviteit en het imago goed blijft en waar mogelijk nog beter wordt. We mogen toch niet vergeten dat de kansen op de arbeidsmarkt vaak in die technische richtingen toch bijzonder groot zijn. Don Bosco, de enige industrieel technische school die ons gewest kent, biedt opleidingen aan zoals automechaniek, elektriciteit of bouw en dat zijn allemaal knelpuntberoepen. Als we ervoor zouden kunnen zorgen dat we ook die leerlingen in onze Brusselse scholen kunnen houden en een goede opleiding kunnen geven, dan is dat kiezen voor werkzekerheid.

Ik heb tevens een aantal punctuele opmerkingen. De collegevoorzitter heeft het in zijn beleidsnota over een globale onderwijsdatabank. Kan hij dat wat meer toelichten? Wat wil hij precies inventariseren? Heeft hij daarover al overleg met zijn Franstalige collega's?

Dezelfde vraag heb ik over de University of Brussels. Dat lijkt mij een ambitieus project met internationale uitstraling. Kan de collegevoorzitter dat toelichten?

De meeste scholen zullen wel bereid zijn om mee te werken aan het project 'brede school' en er het belang van erkennen, maar het openstellen van schoolinfrastructuur vereist natuurlijk wel wat bijkomende middelen voor een aantal kleine verbouwingswerken of aanpassingen en voor het personeel dat het gebouw moet openen, sluiten en toezicht moet houden. Zullen daar middelen voor worden uitgetrokken?

Ik lees dat de collegevoorzitter acties wil uitwerken om jongeren tussen 11 en 14 jaar te helpen om de juiste schoolkeuze te maken. Is dat eigenlijk niet de taak van het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB)? Moeten er daarvoor nog wel nieuwe projecten worden uitgewerkt?

Moet er niet meer aandacht besteed worden aan het deeltijds onderwijs? Voor de vaak nogal fragiele Brusselse schoolpopulatie is deeltijds onderwijs een geschikte oplossing. Ik denk dat het goed is dat er meer overleg komt met het bedrijfsleven en dat men rekening houdt met de noden en verwachtingen van het bedrijfsleven. Er moet ingespeeld kunnen worden op nieuwe tendensen en sectoren. We moeten er alleen waakzaam voor zijn dat de basisopleiding en de algemeen vormende vakken daardoor niet in het gedrang komen.

Ik maak mij zorgen over de tutoring. Onze fractie is er helemaal geen voorstander van om de 2 systemen, namelijk Brutus en Smart, te gaan samensmelten. Daardoor zou een eenheidsworst ontstaan waar niemand zin in heeft. Beide systemen hebben ongetwijfeld elk hun meerwaarde en zijn verrijkend, en zijn zeker beide de moeite waard om verder ondersteund te worden.

Achteraan in de beleidsnota staat dat het OCB heel wat expertise heeft, onder meer rond ouderbegeleiding en taalondersteuning. Uiteraard is dat het geval. Het OCB bezit uiteraard een rijkdom aan informatie en kennis, maar we mogen niet de vergissing maken aan andere spelers op het terrein, die ook die expertise hebben, voorbij te gaan zoals bijvoorbeeld de CLB's en de pedagogische begeleidingsdiensten. Ook zij hebben al heel wat kennis over ouderbetrokkenheid en taalondersteuning opgebouwd door de jaren heen. Wij zouden dat dan ook heel graag gevaloriseerd zien.

Ik wil besluiten met onze waardering uit te drukken voor deze beleidsnota en de initiatieven die de collegevoorzitter wilt ontwikkelen. Hij heeft de ambitie om elk Brussels kind voldoende kansen te geven en op te voeden tot een mondige, meertalige wereldburger. Dat is een ambitie die wij volmondig met hem delen.

De heer Paul De Ridder.- Het verheugt ons dat de beleidsnota wil zorgen voor voldoende plaatsen in het Nederlandstalig onderwijs en dat tezelfdertijd gewaakt wordt over de kwaliteit van het onderwijs. Leerlingen die in ons Nederlandstalig onderwijs afstuderen, moeten meerdere talen kennen. Ook wij hechten dus zeer veel belang aan talenkennis. Toch kanten wij ons tegen meertalig onderwijs.

De kennis van andere talen is belangrijk, maar dit gebeurt het best vanuit het Nederlands. Anderstalige kinderen dienen indien nodig een ‘voorbereidend jaar’ Nederlands te volgen om – en dit in hun eigen belang – hun kennis van die taal bij te werken. Overigens mag het aanleren van vreemde talen niet gebeuren ten koste van de algemene vorming van de leerlingen. Reeds op het einde van de 18de eeuw had Jan Baptist Verlooy zeer goed ingezien dat, hoe meer tijd men besteedt aan het aanleren van andere talen, hoe minder tijd er overblijft voor kunsten en wetenschappen: *“Doch hoe meer spraken wy ons noodzaken voor te leeren: hoe meer wy ons de konsten verwyderen”*.

Uit de beleidsnota blijkt verder dat aan de Vlaamse Gemeenschap gevraagd zal worden om ruimte te creëren voor experimenten met initiatieven inzake meertaligheid en inzake taalonderwijs. Ook hier is voorzichtigheid geboden. Wij moeten niet zo ver gaan als de kanunniken van Sint-Goedele die in de 17de eeuw stelden *“dat alle nieuwicheden dange-reus sijn”*. Toch is enige behoedzaamheid aangewezen. Alleen al de desastreuze toestanden waartoe de elektronische inschrijvingen geleid hebben vormen een waarschuwing. Wij hopen dan ook dat er geen ondoordachte experimenten komen met zogenaamd meertalig onderwijs in Brussel.

De beleidsnota pleit ook voor samenwerking met andere overheden zoals de Vlaamse Gemeenschap, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de lokale besturen in Brussel. Er kan evenwel geen enkele twijfel over bestaan dat de Vlaamse Gemeenschap de voogdij-overheid blijft van de VGC. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is niet bevoegd inzake onderwijs. Gelukkig maar! Wij zijn immers niet vergeten dat amper een paar maanden geleden de schepen van Onderwijs in Brussel Stad zinnens was het aantal lessen Nederlands te verminderen. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou zich dan ook beter concentreren op zijn eigen taken en geen standpunten innemen inzake het onderwijs.

Uiteraard zijn de besprekingen met de Vlaamse Gemeenschap uitzonderlijk belangrijk. Op dit vlak werden overigens reeds heel wat initiatieven genomen. De gezamenlijke commissies Onderwijs van het Vlaams Parlement en de VGC-Raad kwamen reeds bijeen. Voor zover ons bekend is er echter nog geen gezamenlijke vergadering geweest met commissieleden Onderwijs van de VGC enerzijds en de Cocof anderzijds. Wij willen overigens nog eens zien of de VGC en de Cocof ooit in staat zullen zijn om gemeenschappelijke actiepunten uit te werken inzake onderwijs.

Daarbij aansluitend verwondert het ons dat de beleidsnota gewag maakt van een ‘samenhang’ tussen het Brusselse gewestelijk beleid en het Brusselse gemeenschapsbeleid. Het is ons immers niet bekend dat er een Brussels Gemeenschapsbeleid zou bestaan. Inderdaad, een Brusselse Gemeenschap als zodanig bestaat niet. Zowel de Nederlandse als de Franse Gemeenschap voeren immers elk een eigen beleid in dit Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het valt dan ook moeilijk om een niet bestaand Brussels gemeenschapsbeleid te stimuleren en te garanderen. Vanzelfsprekend dienen ACTIRIS en VDAB hun beleid af te stemmen op elkaar.

Dat is noodzakelijk om de vlotte doorstroming van de afgestudeerde en werkzoekende jongeren naar de arbeidsmarkt te verzekeren.

In de beleidsnota staat een merkwaardige zin: “Het Brussels Nederlandstalig onderwijs bestaat niet”. Dat dient te worden verduidelijkt of aangepast: “Het Brussels onderwijs bestaat niet”. Er bestaat immers een Nederlandstalig onderwijs in Brussel naast Franstalig onderwijs in Brussel. Het Nederlandstalig onderwijs sluit qua leerprogramma, eindtermen enzovoort aan bij het onderwijs in Vlaanderen. Het Franstalig onderwijs in Brussel sluit volledig aan bij het onderwijs in Wallonië. Iedere gemeenschap moet haar verantwoordelijkheid opnemen en waken over de kwaliteit van haar onderwijs. Brussel vormt immers een unieke stad waarin twee onderwijssystemen naast elkaar functioneren.

Wij stellen ook vragen bij de opmerking dat – wanneer de Brusselse bevolking zou blijven groeien – er op korte termijn in het Nederlandstalig basisonderwijs 3.000 nieuwe plaatsen worden gecreëerd. Tezelfdertijd stelt men immers vast dat het ‘tekort aan leerkrachten een structureel probleem vormt’. Als er nu al een tekort aan leerkrachten bestaat, hoe gaat men dan zorgen voor een capaciteitsuitbreiding? In die context zou het veeleer aanbeveling verdienen om werk te maken van een voorrangsbepaald beleid voor de kinderen uit Nederlandstalige gezinnen of van gezinnen waar minstens één van de ouders inspanningen levert om Nederlands te leren, onder meer in het Huis van het Nederlands.

Het voorstel om het Onderwijscentrum verder uit te bouwen tot een ‘Huis van het Onderwijs’ lijkt een goed initiatief. Wel zou het beter zijn om te spreken van een ‘Huis van het Nederlandstalig Onderwijs’.

De VGC streeft met haar inschrijfbeleid naar een optimale sociale mix en naar gelijke onderwijskansen. Welnu, dit is in sommige Nederlandstalige scholen vandaag niet het geval. Nederlandstalige ouders vragen terecht een voorrangsbepaald beleid voor de kinderen uit Nederlandstalige gezinnen of voor gezinnen waarvan de ouders inspanningen leveren om het Nederlands te leren. Dit is overigens in het belang van alle kinderen, ook de anderstalige dus. De verklaring op eer, waarbij ouders verklaren dat zij Nederlandstalig zijn, vormt een onbetrouwbaar criterium. Het bewijs dat de ouders regelmatig de cursussen volgen in het ‘Huis van het Nederlands’, lijkt ons een veel betrouwbaarder criterium te zijn. Ook op dit vlak moet het College een duidelijk standpunt innemen. Tot zover een aantal bedenkingen van de N-VA-fractie.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik wou daarstraks reageren op de heer Jef Van Damme, maar ik kreeg de kans niet, daarom doe ik dit nu. Om de 2 weken is hij verbaasd dat Groen! op een andere manier naar de zaken kijkt dan CD&V en Open Vld. Ik wens erop te wijzen dat uw partij sp.a ook in een meerderheid gezeten heeft met Groen! op Vlaams niveau. Ik veronderstel dat jullie toen ook op een aantal dossiers andere visies hebben gehad. Het lijkt mij ook perfect gezond dat partijen binnen een meerderheid een andere visie kunnen hebben. Ik zou heel zwaar beledigd zijn als u binnen 2 weken niet meer in staat zou zijn de standpunten die ik inneem namens Groen!, en die van de andere partijen te onderscheiden. Ik probeer met rationele argumenten mijn standpunten te onderbouwen en uit te leggen waarom ik een visie heb. Ik probeer ook te luisteren naar de argumenten van de andere partijen en tot een consensus te komen. Dat is de essentie van politiek. Laat dit een inspiratiebron voor u zijn. Geef ons zelf ook uw argumenten en ik zal ernaar luisteren, in plaats van telkens te klagen dat de meerderheidspartijen niet overeenkomen. Misschien zou u dan op die manier ons beleid kunnen beïnvloeden.

Nu richt ik me tot de collegevoorzitter in verband met de onderwijsnota. Waar willen we met het Brussels onderwijs naar toe? Wat verwachten wij van onze scholen? Onderwijs gaat voor Groen! over de ontplooiing van kinderen. Onderwijs is breder dan kennis. Het gaat om het welbevinden op school, thuis en in de samenleving. Onderwijs en vorming zijn de hefboomen voor sociale mobiliteit en emancipatie. Voor Groen! is onderwijs dan ook een heel fundamenteel recht. Ik ben dan ook blij dat deze visie tot uiting komt in de nota.

Recht op onderwijs betekent in eerste instantie natuurlijk het creëren van plaatsen. Ik wil dus mijn tussenkomst beginnen met het capaciteitsvraagstuk. Er is een ernstig plaatstekort, zowel in de Nederlandstalige als Franstalige scholen. We mogen niet blind zijn en de problemen naar elkaar doorschuiven. Ik zal het vandaag een paar keer herhalen. Wij hebben nood op korte termijn, dus vóór de vakantie, aan een actieplan waarin de Vlaamse en de Franse Gemeenschap samen afspraken maken over de locatie en de financiering van extra scholen. Ik krijg dan altijd commentaar over een ongebreidelde uitbreiding, terwijl een gerichte uitbreiding verkieslijker is. Wij hebben altijd gericht gezegd welke uitbreiding wij wensen: de 20% die wij nu hebben, is volgens ons het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap en wij willen dat behouden. Als er mensen zijn die dit ongebreideld vinden en een andere visie hebben, dan hoor ik graag cijfers. Voor hoeveel plaatsen willen wij de verantwoordelijkheid nemen, waar en door wie gefinancierd? Ik vraag exacte cijfers en geen termen, zoals ongebreideld en gericht. En dan hebben we niet alleen voor het komende schooljaar oplossingen nodig, we moeten een groeipad uittekenen voor de lange termijn.

U hebt alle elementen verzameld. De exacte tekorten zijn in kaart gebracht en u deed een bevraging naar de mogelijke uitbreiding bij de scholen. Nu moeten er afspraken gemaakt worden over wie welke plaatsen financiert. U maakte u daarnet nog sterk dat er voor de zomer meer duidelijkheid komt. Uw huiswerk moet nu inderdaad op tafel komen, in de eerste zitting nog, vóór de zomervakantie. De speeltijd is voorbij om het in metaforen te blijven zeggen.

Wanneer we extra plaatsen creëren, moeten we dat zoveel mogelijk doen op een moderne manier. Een wisselwerking tussen school en externe omgeving is van cruciaal belang. Scholen zijn geen geïsoleerde entiteiten, ze kunnen daarom ook niet los gezien worden van de omgeving waarin ze functioneren.

Voor Groen! is de brede school de school van de toekomst. Groen! wil van de school een plaats maken waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en zich verenigen, waar de ouderbetrokkenheid hoog is, waar de schoolwerking laagdrempelig is en waar open communicatie centraal staat. Het moet dus een draaischijf van een buurt worden waar de buurtbewoners elkaar kunnen vinden. Het is ook een concept, waarbij ook jeugd, cultuur, sport en welzijn betrokken zijn. Het gaat ook om een brede ontplooiing van het kind en niet over het vergaren van kennis alleen. Een dergelijke school vraagt veel tijd en energie van een groep partners uit verschillende sectoren, die samen moeten werken aan een complexe geheel. Daarom is een duurzame basis nodig, zodat men voldoende tijd en fundament heeft om dingen uit te bouwen. Hoewel ik geloof dat u dezelfde mening deelt, bleef ik bij deze beleidsnota nog wel op mijn honger zitten. Hoe zal de brede school, waar we voor gekozen hebben, vorm krijgen? In de volgende nota over stedelijk beleid zou dit aan bod komen, maar ik betreur dat een dergelijk belangrijk kader pas na de 3 afzonderlijke beleidsnota's komt, omdat het wellicht erg belangrijke kapstukken biedt. Maar goed, ik verheug me alvast op het debat dat we hierover later zullen hebben.

Spreken over Brussels onderwijs, is spreken over taal. Ik heb veel respect voor het werk van het OCB en ik ben blij dat over de expliciete keuze die u maakt voor meertaligheid en meertalig onderwijs. We mogen niet te lang de kat uit de boom kijken. De Brusselaars zijn vragende partij om ons taalonderwijs te herzien, dat blijkt onder meer uit een studie van Rudi Janssens. De meertaligheid die wij in onze stad hebben is een enorme troef voor ons onderwijs, het is een potentieel dat we te weinig aanboren. Het moet onze ambitie zijn om kinderen vaardig te maken in meer dan één taal. Dat moet en kan onze ambitie zijn. Ik besef ook dat er nog veel weerstand is tegen het onderwijs van meerdere talen en meertalig onderwijs. Vrees voor een achteruitgang van het Nederlands, vrees zelfs voor het verdringen van het Nederlands, terwijl het zo belangrijk is dat de kinderen in Brussel Nederlands leren.

Er is niet zoiets als een ‘maximum hoeveelheid taal’ die men kan leren. Het is niet omdat men Frans leert, dat men daardoor minder Nederlands kan. Integendeel, hersenen zijn als spieren en door de ene taal te oefenen, kan men gemakkelijker een andere taal leren. Het is geen of/of-verhaal. Het is juist een manier om een groter aantal talen te leren. Meertalig onderwijs heeft dus een enorm potentieel. Ik ben er zeker van dat we voldoende argumenten hebben om scholen over hun koudwatervrees heen te helpen.

U maakt nog geen echte keuzes in uw beleidsnota, maar ik ben er zeker van dat we hierover nog uitvoerig zullen praten. Ik zal er zelf wel voor zorgen dat het terug op de agenda komt.

Nu ik wil niet te veel nadruk leggen op wat niet in uw nota staat, maar vooral op wat er wel in staat. Er zit namelijk veel waardevol materiaal in. In deze nota maakt u een overzicht van de scharniermomenten in een schoolloopbaan. Zoals van de overgang van de crèche naar de kleuterschool, daarna naar de lagere school, het secundair en het hoger onderwijs. Ik denk dat dit een erg zinvolle manier is om naar onderwijs te kijken. Deze scharniermomenten zijn heel bepalend en het is van groot belang om kinderen en ouders goed te begeleiden bij al deze stappen. Het feit dat het onderwijsniveau van de jongeren sterk samenhangt aan dat van de ouders toont aan dat de democratisering van het onderwijs onvoldoende geslaagd is. De ongelijkheden in het onderwijssysteem wordt zeer sterk gevoeld door de dualiteit tussen arm en rijk. We moeten er toe komen dat iedere stap, ieder scharniermoment een positieve keuze is. Een keuze die vertrekt vanuit de interesses en capaciteiten van het kind om die schoolervaring tot een succes te maken. Het is dan ook goed dat u zoveel belang hecht aan de herwaardering van het BSO en TSO.

Ik had u een tijd geleden een schriftelijke vraag gesteld waarbij ik net hierover gegevens vroeg. Ik wil graag weten in welke mate het zogenaamde watervalstelsel in Brussel speelt. U kon me die cijfers niet verschaffen omdat ze niet bestaan en dat betreurt ik. Ik denk dat het belangrijk is dat we de schoolloopbanen van kinderen gaan opvolgen. Zodat we weten wat er op de scharniermomenten gebeurt en hoe we hierop kunnen inspelen met het beleid. U pleit in uw nota ook voor een globale onderwijsdatabank voor het gewest. Zelf heb ik al gesuggereerd dat de meet- en weetcel dit zou opvolgen. Nu in alle eerlijkheid maakt het me niet zoveel uit waar of door wie deze gegevens verzameld worden, zolang we ze maar krijgen.

Ik denk dat deze informatie ook veel inzicht kan geven in een ander probleem, namelijk het spijbelen en het absentisme. Dit is in ons gewest namelijk zorgwekkend. Alsmear vaker raken jongeren schoolmoe en haken om diverse redenen af. U schrijft dat de VGC een coördinerende rol zal opnemen met betrekking tot de uitvoering van het gewestelijk Programma Preventie van Schoolverzuim, deze informatie zal u zeker veel waardevolle elementen verschaffen.

Geen goede school, zonder goede leerkrachten is hier eigenlijk een parallel verhaal: men moet zowel in kwantiteit als in kwaliteit investeren. Leerkrachten moeten goed voorbereid zijn op de schoolrealiteit hier in Brussel. We moeten leerkrachten in Brussel krijgen en vooral geëngageerde, talentvolle leerkrachten. Er moeten meer jongeren gemotiveerd worden om leerkracht te worden, de slaagcijfers in de opleiding moeten omhoog en er moet meer aandacht geschonken worden in de lerarenopleiding aan het omgaan met deze grootstedelijke realiteit. De verloopcijfers spreken voor zich en we moeten hier aandacht voor hebben. Ik ben blij met de aandacht die u hieraan besteedt in uw beleidsnota, het feit dat er meer campagne zal worden gevoerd en dat er een betere rekrutering komt in secundaire scholen en bij kandidaten van vreemde origine. Dat zijn goede acties, maar leerkrachten naar Brussel krijgen vraagt veel inspanningen. U geeft goede aanzetten en ik steun u daarin. Ik durf hier even namens iedereen spreken en men mag gerust een persoonlijk feit inroepen als ik lieg: we zijn er eigenlijk allemaal van overtuigd dat we een grote nood hebben aan gemotiveerde en goede leerkrachten in Brussel. Ik stel daarom voor dat we na 13 juni 2010 met zijn allen hier, met hetzelfde enthousiasme waarmee we momenteel stemmen ronselen voor onze partijen, leerkrachten gaan ronselen voor Brussel. Onze kinderen verdienen dat.

De heer Herman Mennekens.- Eerst wil ik even een kleine dienstmededeling doen. Gisterenavond werden de Gouden Ketjes uitgereikt die gingen naar verenigingen uit Sint-Jans-Molenbeek: de Foyer, De Vaartkapoen en Geneeskunde voor het Volk. Bij deze mijn gelukwensen aan de winnaars.

Ik zal het nu hebben over een aspect van de beleidsnota dat nog niet ter sprake is gekomen, namelijk de eigen onderwijsinstellingen. In het licht van de socio-demografische evoluties in en rond onze regio wordt de maatschappelijke relevantie van de werking van onze eigen onderwijsinstellingen met de dag groter. Met opleidingen die, door de aard en de doelgroep ervan, veelal uniek zijn in het Brusselse.

Ik verwijs uiteraard naar het buitengewoon basis- en secundair onderwijs op de prachtige Kasterlindencampus, dat kinderen en jongeren aantrekt vanuit het hele Vlaamse land. Ik verwijs tevens naar het toenemend succes van het geïntegreerd onderwijs, dat er wordt aangeboden en dat toelaat dat jongeren met een beperking letterlijk uit de campus breken en een eigen parcours ontwikkelen dat niet langer los staat van het 'reguliere' onderwijs, maar ermee en erin verweven is.

Ik heb het uiteraard ook over Zaveldal: van alle buitengewone scholen nog de meest bijzondere. Een school die een paar jaar geleden op een dood spoor leek beland te zijn, maar die dankzij een bijzonder kwalitatief schoolteam en een herwonnen aandacht van de inrichtende macht een nieuw elan vond. En waarvan het aantal leerlingen in 5 jaar tijd nota bene is verdubbeld.

Het is merkwaardig vast te stellen welk menselijk schrijnend parcours, dikwijls in andere werelddelen, sommige leerlingen achter de rug hebben en hoe men in Zaveldal met die complexiteit en diversiteit omgaat. Een bezoek aan Zaveldal is een beklijvende les in bescheidenheid, een intense confrontatie met een andere, minder fraaie zijde van deze globaliserende samenleving. Ik herinner u aan mijn suggestie om eens een bezoek te brengen aan deze bijzondere instelling.

Het is nu aan de inrichtende macht, aan de VGC dus, om adequaat om te gaan met de forse stijging van het aantal leerlingen. De VGC maakte in de voorbije jaren alvast de verstandige keuze om deze school, haar personeel en haar leerlingen niet te laten vallen.

Nu is het aan de VGC om voor Zaveldal een toekomstperspectief uit te tekenen, meer dan een overlevingsstrategie. ‘De toekomst tegemoet’ is een goed gekozen titel en guideline van uw beleidsnota. U vindt in mij alvast een enthousiast medestander om hieraan mee vorm te geven.

Een reflectie over de eigen onderwijsinstellingen zou uiteraard erg onvolledig zijn zonder beschouwingen over de Elishout-Coovi-campus in Anderlecht. Ik verneem dat de groei van de dagschool is ingezet. Ik twijfel er niet aan dat de groei zich zal doorzetten, zeker als de keukentoren – een emblematisch bouwwerk – operationeel wordt. Ik blijf ook waakzaam toekijken op het voornemen om het opleidingsaanbod van het CVO meer toe te spitsen op de Brusselse arbeidsmarkt en een Brussels doelpubliek.

En ik blijf hopen – of is het dromen? – dat op een dergelijke, tweetalige campus de samenwerking tussen beide inrichtende machten, de VGC en Franse Gemeenschaps-commissie, ook concrete en constructieve vormen zal aannemen. Ik kijk uit naar meer. Om het met de woorden van John M. Richardson te zeggen: “Make it happen”.

Mevrouw Annemie Maes. - Ik heb wat aanvullingen bij wat mevrouw Van den Brandt heeft gezegd en enkele bedenkingen bij sommige paragrafen van de voorts uitstekende beleidsnota. Ik ben blij met het hoofdstuk ‘Mobiele leerlingen en studenten in de hoofdstad’. 300.000 studenten die elke dag naar school gaan, is niet weinig. Daarbovenop komen nog de geïntegreerde werkperiode (GWP) en schooluitstappen naar musea, zwembaden of schoolvoorstellingen. U pleit voor goed bereikbare scholen en trekt de kaart van het openbare vervoer en de fiets. U wenst meer schoolvervoerplannen en meer debat over verkeersveiligheid en mobiliteit in de lessen.

Ik hoop inderdaad dat u dit item, zoals het in de beleidsnota staat, zult bespreken met de partners, de scholen zelf, maar ook met de MIVB, De Lijn of de NMBS. Alleen over de fiets vind ik uw uitspraken wat te voorzichtig. In de nota spreekt u over de studenten alsof alleen de studenten groot genoeg zijn om naar de campus te fietsen. Een doorgedreven mobiliteitsbeleid op maat van de zachte weggebruiker kan er net voor zorgen dat ook leerlingen van het secundair en zelfs het lager onderwijs zelfstandig of in fietspooling naar school kunnen fietsen.

Ik pleit ervoor dat men bij infrastructuurwerken voor nieuw geplande scholen, maar ook bij het heraanleggen van bestaande scholen in degelijke fietsstallingen voorziet. Dat is een van de opmerkingen die worden gemaakt waarom men niet met de fiets naar school gaat. Niet alleen wordt een gebrekkige fietsinfrastructuur aangehaald – dat valt immers niet onder uw bevoegdheid –, maar ook het gebrek aan veilige fietsstallingen in de school zelf.

Er zou ook aandacht moeten uitgaan naar de mobiliteit van de leerkrachten. Ik verwijs naar wat mevrouw Elke Van den Brandt heeft gezegd. Lesgeven is een knelpuntenberoep. We moeten alles in het werk stellen zodat onze uitstekende leerkrachten op een aangename manier onze scholen kunnen bereiken.

Voorts ben ik zeer tevreden dat energiebesparing in de beleidsnota wordt vermeld. Bij investeringen in nieuwe infrastructuur en als er vraag is naar een verhoging van de capaciteit, moet men niet alleen het energieaspect in het oog houden maar ook alle andere duurzaamheidsaspecten. Als men dan toch nieuwe scholen bouwt of heropbouwt, moet worden uitgegaan van een totaalconcept over duurzaamheid. Ook gescheiden afval, een duurzaam gebruik van het milieu, milieuvriendelijk materiaal, gebruik van stadsleidingwater, drinkfontein-tjes zijn punten die aan bod moeten komen.

Ik pleit eveneens voor projecten rond gezonde voeding. Dat staat ook in de beleidsnota van de minister voor Welzijn. Ik verwijs naar initiatieven zoals 'Donderdag Veggiedag' die hun plaats in heel wat Brusselse scholen al hebben gevonden. Ik denk daarbij aan Koekelberg. Ik vermeld ook projecten rond fairtradeproducten. Elishout als school voor voeding zou er goed aan doen projecten te ontwikkelen waar kennis wordt gemaakt met volwaardige vegetarische en gezonde producten. De scholen liggen aan de basis van de kennis van jonge schoolverlaters over gezonde voeding en de vegetarische aspecten ervan. Ik ga ervan uit dat u dergelijke projecten ook zult steunen, al staat dat punt niet expliciet in de beleidsnota.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik zal trachten bondig te zijn. Wat de heer Van Damme betreft, wil ik stellen dat het de rol van de oppositie is 'to oppose'. Dat verloopt best op een correcte manier. U bent waarschijnlijk wel op de hoogte van het feit dat er op mijn kabinet twee studies over de capaciteitsuitbreiding werden verricht. De eerste over de capaciteitsuitbreiding op korte en de andere over de capaciteitsuitbreiding op lange termijn. Ik ben een correct politicus en heb de studies overgemaakt aan Vlaams minister Pascal Smet. Ik ben daarover met hem in overleg en dat verloopt in een positief klimaat. Ik hoop dat dit zo blijft. We zullen daarover op het gepaste moment gezamenlijk met een standpunt naar buiten komen, zoals dat bij correcte mensen past.

Er zijn opmerkingen gemaakt over de verantwoordelijkheid van de VGC. Dat is in het lang en het breed besproken. Ik ben er niet de man naar om mij van mijn verantwoordelijkheden te ontdoen. Iedereen bekleedt zijn eigen functie en er zijn wetten en regels die moeten worden nageleefd. Vanuit het Gelijkekansendecreet werden het LOP opdrachten toebedeeld die niet de mijne zijn. Daartoe behoren de voorrangsregels waarin niet is voorzien in de wetgeving over gelijke kansen. Deze worden vastgelegd door het LOP. Ik heb daarover niets te zeggen.

Bovendien zou de heer Jef Van Damme normaliter als schepen lid van het LOP moeten zijn. U beweert nu dat u geen lid bent en niet op de hoogte bent van wat daar gebeurt. *(Opmerkingen van de heer Jef Van Damme)*

Ik wil gewoon stellen dat de heer Van Damme perfect op de hoogte is van de keuzes die binnen het LOP zijn gemaakt. Deze keuzes moesten worden geïmplementeerd en daarvoor moesten middelen worden gevonden. We hebben de middelen ter beschikking gesteld om de keuzes uit te voeren. Ik ben het eens met mevrouw Bianca Debaets dat we in de toekomst werk moeten maken van een gesplitste inschrijving tussen het lager en het middelbaar onderwijs.

De gemaakte keuze is in ieder geval voor een eerste keer uitgevoerd. De uitvoering laat inderdaad te wensen over. Maar de uitvoering gebeurt op basis van beslissingen die worden overgemaakt. U vraagt naar de stand van zaken voor de toekomst. Ik kan u een eenvoudig antwoord geven. Ik wacht op de beslissingen van het LOP over de criteria die in de toekomst moeten worden toegepast. Ik heb vernomen dat binnen het LOP nog geen overeenkomst is bereikt over de toekomstige wijze van werken. Ik ben nog altijd bereid om de middelen ter beschikking te stellen, maar de verantwoordelijke overheid moet ook haar werk doen en het verbaast mij enigszins dat u verwonderd bent omdat ik weet dat u zelf in het LOP zetelt in de functie van schepen van Onderwijs.

De samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap verloopt heel vlot en ik zal ervoor zorgen dat niets de samenwerking in de weg staat.

Er zijn heel wat tussenkomsten gehouden. Men kan over capaciteitsuitbreiding discussiëren. Ik weet dat één zaak sinds de tweede helft van 2008 vaststaat. Er worden in Brussel veel kinderen geboren en er gaan veel kinderen naar school. Ik stel ook vast dat voor deze kinderen 2 gemeenschappen verantwoordelijkheid dragen, de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Ik zeg dit al lang en heb dit punt op tafel gelegd bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering al is zij niet bevoegd. Ik weet echter dat ik dat moest doen om de Franstaligen van de hoogdringendheid van het probleem te overtuigen. Zij moeten immers ook een inspanning leveren en mee de gevolgen opvangen van de bevolkingsexplosie die Brussel kenmerkt.

Het fenomeen zou positief in plaats van negatief moeten worden onthaald. Als we deze kinderen een correcte scholing kunnen aanbieden, is onze toekomst immers verzekerd. Niet alleen onze pensioenen zijn dan verzekerd, maar ook onze kinderen zullen dan nog in een veilige stad kunnen leven waar iedereen werk heeft. We weten immers allemaal dat tewerkstelling en veiligheid hand in hand gaan. Hoe meer mensen te werk worden gesteld, hoe veiliger het er in ons gewest aan toe zal gaan. We moeten onze verantwoordelijkheid nemen.

De vraag is in welke mate we dat kunnen doen. We zitten met een fundamenteel probleem, namelijk dat er twee inrichtende machten zijn, de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Maar er zijn geen twee gemeenschappen. Er zijn 175 verschillende gemeenschappen. Er worden veel verschillende talen gesproken. We weten dat meer dan 50% van de kinderen die in Brussel worden geboren, noch het Frans noch het Nederlands als moedertaal spreken.

Mijn voorstel is om een proportionele inspanning voor deze groep kinderen te leveren. Als ik de berekening maak, kom ik uit bij ons huidig aanbod. Ik stel voor om dezelfde inspanning te leveren die we nu al leveren. Dat is mijn visie. Daartegen kan worden ingebracht dat Brussel door Vlaanderen nog altijd als een stad met 300.000 inwoners wordt aanzien en we dat cijfer moeten verhogen. Anderen stellen dat we ons enkel moeten bezighouden met de groep Nederlandstaligen. Dat doen we uiteraard al. Voor een grotere groep inspanningen leveren is een andere zaak.

Dit is een beslissing die genomen moet worden. Voor mij moet er een zaak vaststaan, namelijk dat we aan ieder kind een opvoeding en een school kunnen bieden. Indien we dit nalaten zou er morgen wel eens een revolutie kunnen losbarsten. Dan mogen we allemaal lijfwachten inhuren, zoals in bepaalde steden in Zuid-Afrika, en dat zou ik liever niet zien gebeuren.

Er staat in de brief inderdaad dat het marktaandeel gericht moet worden uitgebreid. Ik heb de cijfers kenbaar gemaakt, en deze cijfers zijn ook terug te vinden in mijn antwoord aan mevrouw Debaets. Op 10 mei, na de invulling van de beschikbare plaatsen door prioritaire leerlingen in toepassing van de regels van het GOK-decreet, kunnen we vaststellen dat, voor wat de onthaalklasjes betreft, er geen plaatsen meer zijn in Brussel, Koekelberg, Evere en Sint-Joost-ten-Node. In 7 andere gemeenten waren er 5 of minder plaatsen, namelijk in Laken, Schaarbeek, Elsene, Sint-Gillis, Ganshoren, Neder-Over-Heembeek en Ukkel.

Na de toepassing van de voorrangsregels weten we dat bijna alle plaatsen in deze gemeenten volzet zijn. Er is een bestaand probleem in deze 13 gemeenten, waarvoor we een oplossing moeten vinden. Thans bespreken we een plan op korte termijn, met het oog op de start van het nieuwe schooljaar in september. Over dit plan zal na overleg met Vlaams minister Smet ten gepaste tijde gecommuniceerd worden.

Het Masterplan 2015 is al meegedeeld aan Vlaams minister Smet en samen beslissen we op welke manier we dit plan naar buiten brengen. De Franse Gemeenschap moet hierin ook haar verantwoordelijkheid opnemen. Zonder kennis van haar acties zou ons Masterplan immers onzinnig zijn. Ik ben ook benieuwd naar het resultaat van de ogenschijnlijk belangrijke besprekingen die gisteren gevoerd werden binnen de Franse Gemeenschap inzake onderwijs. Binnenkort zal er een duidelijker zicht komen op onze plannen voor 2015.

De problematiek van de keuzevrijheid blijft echter bestaan en deze keuzevrijheid is moeilijker te garanderen voor Nederlandstaligen in bepaalde delen van Brussel. De problemen zijn het meest prangend in het centrum, waar ouders, bovenop het gebrek aan keuze, ook nog eens geconfronteerd worden met een school op grote afstand van hun woonplaats. Vertaald naar Vlaanderen wil dit zeggen dat ouders uit pakweg Ieper hun kind dagelijks naar Kortrijk moeten brengen en gaan halen - een afstand van pakweg 30 kilometer ofwel een klein half uur in de wagen. Hopelijk begrijpt men zo de omvang van deze problematiek.

Voor wat de sociale mix in de scholen betreft, baseer ik me momenteel op het GOK-decreet, dat toch wel de voorrang waarborgt. De sociale achtergrond van de leerlingen is ook van belang, want op deze manier worden kinderen ook gestimuleerd.

Ik kom terug op de opmerkingen van mevrouw Ampe, voor wat de hogescholen en universiteiten betreft, onder ander de *University of Brussels*. Sinds de Bologna-akkoorden is de concurrentie tussen de verschillende associaties enkel maar toegenomen. Concurrentie is positief als er enige vorm van verbetering uit voort wordt gebracht. Langs de andere kant mag het ook niet leiden tot de onmogelijkheid om samen te werken in een bepaald veld. De samenwerking binnen Quartier Latin bewijst dat men op dit gebied erin slaagt om Brussel aantrekkelijk te maken voor studenten.

Een ander voorbeeld is de lerarenopleiding, waar we toch wel omwille van de diversiteit van de Brusselse bevolking een bepaalde niche met succes kunnen aanspreken. We moeten Brussel natuurlijk aantrekkelijker maken voor studenten, zodat zij meer en meer bewust voor de stad kiezen. Denk naar aan de nabijheid van metrostations,....

Ik heb nog een opmerking voor de heer Lootens-Stael over het tekort aan plaatsen. Voor wat de onthaalklassen betreft is dit tekort duidelijk. Ik heb echter geen klachten gehoord sinds 8 mei 2010. In de maanden januari en februari heb ik een oproep gedaan aan alle inrichtende machten en alle onderwijsinstellingen om te kijken of ze op vrijwillige basis extra plaatsen konden creëren. Op deze manier zijn er 305 plaatsen bijgekomen, waarvan 197 plaatsen in onthaalklasjes. In totaal hebben 26 scholen positief geantwoord en er is natuurlijk ook in de media de nodige ruchtbaarheid aan gegeven.

De toename van de beschikbare plaatsen heeft er ook wel voor gezorgd dat meer Nederlandstaligen een plaats krijgen. Maar ik ben voorzichtig en ik wacht ook de definitieve cijfers af, einde mei. Helaas overtreft de vraag nog altijd het aanbod, maar niet enkel Nederlandstalige ouders worden getroffen. Het nadeel van deze maatregel is wel dat we naar volgend jaar toe op deze manier geen extra plaatsen meer kunnen creëren. Gelukkig hebben we wel het masterplan 2015.

Er is de laatste tijd nogal veel te doen omtrent de kwaliteit van ons onderwijs. Sommigen schijnen het bestaan van de geregelde inspecties te vergeten. De inspectieverslagen zijn ook een deel van de kwaliteitsgarantie van het onderwijs en de Vlaamse inspectiedienst is goed geplaatst om problemen aan te kaarten.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- De hogescholen zeggen dat ze problemen ondervinden bij de lerarenopleidingen en dat de talenkennis achteruitgaat.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik baseer me graag op objectieve elementen, zoals de inspectieverslagen. Als men hierin een probleem in een bepaalde school aankaart - wat trouwens overal gebeurt, ook in Vlaanderen - dan moet dat ter plaatse aangepakt worden. Tot nu toe bestaan er geen cijfers die erop wijzen dat er een mindere kwaliteit zou zijn in het Nederlandstalig Brussels onderwijs. Ik ben ervan overtuigd dat, als je de schoolplicht vanaf de leeftijd van 3 jaar invoert, de leerlingen dan in het eerste leerjaar een veel grotere kennis hebben van de taal waarin ze studeren en met een veel kleinere achterstand aan hun schoolcarrière beginnen. Want hoewel 92 à 93% van de kinderen ingeschreven zijn in de onthaalklasjes of het kleuteronderwijs, merken we toch dat sommige ouders hun kinderen niet al te frequent de lessen laten bijwonen. Ik heb deze zaak ook reeds aangekaart bij de federale regering, want zij is bevoegd in deze materie.

Voor wat de programmatie betreft, herinner ik eraan dat dit een bevoegdheid is van het Vlaams onderwijs. Het verheugt me dat deze programmatie algemeen blijft, zowel voor de scholen in Vlaanderen als voor de Nederlandstalige scholen in Brussel.

Voor wat betreft de problematiek van de verklaringen op eer, herhaal ik dat het hier om een Vlaamse aangelegenheid gaat, maar men werkt hieraan en een nieuwe beslissing is in de maak.

Met de aparte inschrijfprocedures ga ik volledig akkoord.

Voor wat de pedagogische ondersteuning betreft, hebben we een bezoek gebracht aan het Onderwijscentrum, wat voor velen onder ons toch de problematiek enigszins verduidelijkt heeft. Er is nu een duidelijke samenwerking tussen VWB en OCB, met BLOSO is er echter nog geen samenwerking en zijn de besprekingen nog aan de gang. De diensten staan allemaal ter beschikking en iedere school kan beroep doen op de expertise van het onderwijscentrum, een dienstverlening die met veel plezier wordt verleend. Het onderwijscentrum wordt ook al vanuit Vlaanderen geraadpleegd. De pedagogische begeleidingsdiensten zijn ook betrokken bij de opmaak van de actieplannen.

Er is vandaag sprake van de oprichting van een aparte vzw, maar ik voel er op dit moment hoegenaamd niets voor om dit politiek aan te sturen. Deze instelling werkt op een onafhankelijke wijze in samenwerkingsverbanden met de scholen en dit verloopt goed. Maar ik zou hier geen politieke inmenging dulden, omwille van het feit dat men hier echt een enorme expertise in pedagogische begeleiding aan het opbouwen is en men beter de verschillende actoren op een objectieve manier laat werken.

Voor wat de huiswerkbegeleiding betreft, moet men weten dat dit eigenlijk een dubbele aanpak is. Langs de ene kant heb je de school, die zelf de hoeveelheid huiswerk bepaalt. En langs de andere kant is er de ondersteuning van de ouders en de manier waarop de begeleiding kan doen zonder evenwel in hun plaats te willen treden.

Ik stel gelukkig vast dat vele Brusselse TSO-scholen hun aanbod uitbreiden. Ik denk dat daar het schoentje een beetje wringt. Is er wel voldoende aanbod TSO in Brussel? We moeten zien hoe we daarop het beste inspelen. Er is de kwestie van het uitzwermen buiten Brussel. Dit heeft ten dele ook te maken met ouders die verhuizen - Franstalige kinderen kennen hetzelfde probleem - en ten dele ook met de vraag waar de gewenste specialisatie voorhanden is.

We zorgen ervoor dat, wanneer we gebouwen vernieuwen of we nieuwe gebouwen zetten, we dan ook speciale ruimtes maken om de brede school mogelijk te maken. De buurt kan dus gebruik maken van extra lokalen om die brede school mogelijk te maken. Dat betekent natuurlijk bijkomende kosten in de bouw van de scholen, maar dat is geen probleem. Over de aanwerving van personeel voor de buitenschoolse activiteiten - anders gezegd de activiteiten met betrekking tot de brede scholen – praten we met heel het College, want dat is eigenlijk een echt transversale aangelegenheid. Bijvoorbeeld een sportzaal waarvan een sportvereniging gebruik maakt, zit ook op het domein van collegelid De Lille, maar andere zaken belangen dan weer collegelid Grouwels aan. We gaan na hoe we een en ander het beste kunnen uitwerken, in het besef dat die bijkomende kosten niet al te groot mogen zijn.

Het grote oogmerk van meertalig onderwijs moet natuurlijk zijn dat onze kinderen meertalig worden. Dat wil zeggen dat ons onderwijs op de eerste plaats moet leiden tot meertaligheid. Voor wat betreft de vraag naar meertalig onderwijs, lopen er momenteel experimenten, onder meer in de Europese scholen. Men moet wel kijken naar de schoolbevolking van betrokken scholen. Dat gaat niet om achtergestelde leerlingen. Een heel deel van de Brusselse schoolkinderen leeft - net zoals de bevolking zelf – echter onder de armoedegrens. Dat wil zeggen dat hun ouders veel moeilijkheden hebben of in de onmogelijkheid verkeren om hun kinderen te begrijpen. Een andere vraag is of een kind wel een kamer heeft waar hij of zij alleen kan studeren. Dat zijn alle basisvragen die we ons moeten stellen in Brussel en waarop we helaas negatief moeten antwoorden. Een veralgemeend meertalig onderwijs is bijgevolg voor mij onmogelijk. We moeten vertrekken van het idee dat we onze kinderen moeten opleiden tot meertaligheid en voor de rest zien we wel. Ik denk dat er momenteel wel een opening is vanuit de Europese scholen, maar ik denk niet dat we in Brussel de mogelijkheid hebben om echt meertalig onderwijs in te richten gezien die sociologische situatie.

Dan is er nog het probleem van het leerkrachtentekort. Dat bestaat, maar de Franstaligen kampen met hetzelfde probleem. Dat tekort is het natuurlijk het gevolg van de schoolexplosie en dus moeten we de opleiding aantrekkelijker maken, niet enkel financieel, maar ook op het vlak van het comfort van lesgeven. Daar zijn we echt ernstige inspanningen aan het leveren om de situatie te verbeteren. Er is nog een probleem met de premie die beloofd is geweest door voormalig Vlaams minister Vandenbroucke, maar ik ga daarop nu niet verder ingaan.

De onderwijsdatabank komt eigenlijk neer op een betere inzameling van alle bestaande data over de koepels heen, maar ook over de Vlaamse en de Franse Gemeenschap heen, zodanig dat we echt van moment tot moment kunnen weten waar we juist staan.

Wat het Huis van het Onderwijs betreft, is er die verklaring op eer. Dat is een Vlaamse aangelegenheid, dus daarop wachten we nog.

Uiteraard ga ik akkoord met mevrouw Van den Brandt dat we moeten streven naar een brede ontplooiing van het kind. Vandaar dat we transversaal werken.

Wat de herwaardering van het TSO en het BSO betreft, lijken sommigen te vergeten dat er in het onderwijs naast het watervalstelsel ook een zalmsysteem bestaat, waarbij je dus van beneden naar boven kan evolueren.

Ik ben blij met de tussenkomst van de heer Mennekens en misschien zou het nuttig zijn dat we in de Raad overwegen om een bezoek te brengen aan Zaveldal: iedereen kent wel het Coovi, maar niet iedereen kent Zaveldal en het werk dat daar gebeurt voor de emancipatie van de kinderen. Idem voor een bezoek aan Kasterlinden, dat iedereen weliswaar wat beter kent.

Ik neem het voorstel van mevrouw Maes mee inzake de fietsenstallingen. Ik heb niet onmiddellijk zicht op de huidige situatie, maar ik zal haar te gelegener tijd een antwoord geven.

Inzake de energiebesparing staat er nu in alle nieuwe uit te voeren plannen dat onze eerste zorg duurzaamheid betreft. Gescheiden afvalcollectie wordt al gerealiseerd en drankfonteinjes zijn er in de nieuwe scholen. Er is ook de mogelijkheid tewerk te gaan onder het programma Plassen met Klasse, maar dat is natuurlijk een werk van lange duur. Wat de gezonde voeding betreft, werk ik samen met collegelid De Lille aan een planning. Daarop komen we later wel terug.

STEMMING

- *De beleidsnota wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 6.*

Hebben ja gestemd: Els Ampe, René Coppens, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Herman Mennekens, Walter Vandenbossche, Elke Van den Brandt

Hebben neen gestemd: Fouad Ahidar, Sophie Brouhon, Paul De Ridder, Dominiek Lootens-Stael, Elke Roex, Jef Van Damme

REGELING WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: De geagendeerde interpellaties van mevrouw Bianca Debaets en de heer Dominiek Lootens-Stael en de vraag om uitleg van mevrouw Elke Roex aan collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes worden vandaag niet afgewerkt, maar geagendeerd voor de plenaire vergadering van 11 juni 2010.

- *De vergadering wordt gesloten om 13.38 uur.*
- *Volgende vergadering heden namiddag om 14.30 uur.*

Bijlagen

1. Ingekomen stukken

Beleidsnota's – Indiening en verwijzing

De volgende beleidsnota's zijn ingediend :

- Beleidsnota 2009-2014 'Onderwijs en Vorming', ingediend door de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting – Stuk 418 (2009-2010) – Nr. 1
- Beleidsnota 2009-2014 'Welzijn, Gezondheid en Gezin', ingediend door mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium – Stuk 419 (2009-2010) – Nr. 1
- Beleidsnota 2009-2014 'Cultuur, Jeugd en Sport', ingediend door de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken – Stuk 420 (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Plenaire Vergaderingen

Ontwerp van verordening – Indiening en verwijzing

Het volgende ontwerp van verordening is ingediend:

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 – Stuk 6A (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media

Voorstel van resolutie – Indiening en verwijzing

Het volgende voorstel van resolutie is ingediend:

Voorstel van resolutie van de heer Walter Vandenbossche c.s. houdende het Vlaams Brusselbeleid en de positie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 421 (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media

Verslag – Indiening en verwijzing

De volgende verslagen zijn ingediend :

- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin door mevrouw Brigitte De Pauw, over de hoorzitting inzake het lokaal sociaal beleid – Stuk 417 (2009-2010) – Nr. 1
- Verslag uitgebracht namens de Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media door de heer Fouad Ahidar, over de rekening 2009 en de rekening 2009 van het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.
- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport door de heer René Coppens betreffende het ‘Cultuurplan voor Brussel’, Opvolging van het debat in de gemeenschappelijke informatievergadering RVG-PFB van 17 maart 2010 – Stuk 422 (2009-2010) – Nr.1
- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport uitgebracht door mevrouw Annemie Maes betreffende het Onderzoek naar behoeften op het gebied van vrijetijdsbesteding van de Brusselse jeugd met een handicap en de vrije tijd van leerlingen van Brusselse Nederlandstalige onderwijsinstellingen Stuk 423 (2009-2010) – Nr.1
- Verslag uitgebracht namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media door de heer René Coppens betreffende het Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 – Stuk 6A (2009-2010) – Nr.3

Rekening 2009 Raad – Indiening en verwijzing

De volgende rekeningen zijn ingediend :

- Rekening van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het dienstjaar 2009 en rekening van het Reservefonds

Doorverwezen naar de Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media

Schriftelijke vraag – Indiening

Er werd een schriftelijke vraag ingediend door mevrouw Carle Dejonghe.

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van dinsdag 27 april 2010

1. ‘Cultuurplan voor Brussel’

Opvolging van het debat in de gemeenschappelijke informatievergadering RVG-PFB van 17 maart 2010.

Benoeming van een verslaggever, uiteenzetting en bespreking.

Aanwezig:

Vaste leden: Mevrouw Greet Van Linter, voorzitter, de heer René Coppens, mevrouwen Bianca Debaets, Annemie Maes, de heer Jef Van Damme

Andere leden: Mevrouw Carla Dejonghe, de heer Paul De Ridder

2. Onderzoek naar behoeften van vrijetijdsbesteding van de Brusselse jeugd met een handicap

Toelichtingen :

- collegelid Bruno De Lille, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken
- de heren Joris Puyenbroeck en Dirk Smits, Centrum voor Praktijk gebaseerd Onderzoek en Dienstverlening van de Hogeschool-Universiteit Brussel

3. De vrije tijd van leerlingen van Brusselse Nederlandstalige onderwijsinstellingen

Benoeming van een verslaggever, uiteenzetting en bespreking

Aanwezig:

Vaste leden: Mevrouw Greet Van Linter, voorzitter, de heer René Coppens, mevrouwen Bianca Debaets, Annemie Maes, de heer Jef Van Damme

Andere leden: Mevrouw Carla Dejonghe, de heer Paul De Ridder

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van woensdag 28 april 2010

Terreinbezoek

Snoezelruimte bij het centrum voor ambulante revalidatie De Poolster,
Poolsterstraat 20, 1082 Brussel

- Rondleiding en toelichting door :

- dokter Stephan Decreton, algemeen directeur De Poolster
- de heer Jan De Crom, directeur basisonderwijs Kasterlinden

Aanwezig:

Vaste leden: Mevrouwen Elke Roex, voorzitter, Brigitte De Pauw, Greet Van Linter

Plaatsvervanger: Mevrouw Carla Dejonghe

Verontschuldigd: Mevrouw Greet Van Linter

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van woensdag 12 mei 2010

Hoorzitting over het organisatiemodel voor de lokale dienstencentra in het Brussels hoofdstedelijk gewest.

Toelichting door collegelid Brigitte Grouwels, bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium

Aanwezig:

Vaste leden: mevrouwen Elke Roex, voorzitter, Brigitte De Pauw, Elke Van den Brandt

Afwezig met kennisgeving: mevrouw Greet Van Linter

Commissie voor Algemene Zaken, Financiën, Begroting en Media van woensdag 26 mei 2010

Ontwerp van verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010 – Stuk 6A (2009-2010) – Nr.1

Benoeming van een verslaggever, algemene bespreking, artikelsgewijze bespreking en stemmingen.

Aanwezig:

Vaste leden: Mevrouw Carla Dejonghe, voorzitter, de heer Fouad Ahidar

Plaatsvervangers: De heer René Coppens, mevrouwen Brigitte De Pauw, Elke Van den Brandt

Afwezig met kennisgeving: De heer Dominiek Lootens-Stael

TREFWOORDENREGISTER

Beleidsnota ‘Onderwijs en Vorming’

Bespreking, blz. 432

Stemming, blz. 460

Verordening houdende vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2010

Bespreking, blz. 415

Stemming, blz. 415

Wijziging samenstelling commissies, blz. 412